

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 19 ЖОВТНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 42 VOL. CXIV FRIDAY, OCTOBER 19, 2007 No. 42

Президент України Віктор Ющенко привітав ветеранів УПА

Учасники акції, присвяченої 100-річчю з дня народження Головного командира УПА Романа Шухевича і 65-ї річниці УПА під час віча 14 жовтня у Києві.
Фото: УНІАН

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко привітав ветеранів УПА з 65-річчям від створення Української Повстанської Армії. „Військо, якому належало бути заснованим у цей день, стало непереможною, нескореною і однією з найтрагічніших армій XX ст., – сказав Президент, виступаючи на урочистому вечорі з нагоди 65-річчя заснування УПА. – Пам'ять про кожного героя і кожну жертву боротьби за визволення, свободу і незалежність України є святою і неподільною".

Глава держави відзначив винятково важливість встановлення історичного значення ролі УПА для нашої країни. „Не оминаємо жодної важкої сторінки нашої історії і саме так відновлюємо правду, за якою стоїть великий і соборний подвиг українського народу – народу, який переміг смерть і врешті утвердив свою державу", – сказав В. Ющенко. Президент наголосив, що воїни УПА стали на боротьбу проти двох головних ворогів – нацизму та комуністичного терору.

Говорячи про важливість встановлення історичної правди про діяльність УПА, В. Ющенко висловив впевненість, що вчені „дадуть вичерпну і неупереджену оцінку" подіям того часу. „Я закликаю належні державні органи, громадськість, українських та закордонних вчених і дослідників продовжити роботу з вивчення і донесення до людей істини про діяльність УПА", – сказав він. Говорячи про вшанування загиблих та репресованих, В. Ющенко наголосив: держава та суспільство у боргу перед цими людьми. „Україна не повинна і не може ділити ні своїх ветеранів, ні їхні долі, ні їхню любов до рідної землі. Я твердо вірю, що найвищим торжеством мудрости нашої нації стане спільна і чиста пам'ять про минуле, виявлена у реальній турботі влади, порозумінні старшого покоління та всього українського суспільства. Я рішуче і однозначно наполягаю на

(Закінчення на стор. 3)

Роман Шухевич – Герой України

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Ч.965/2007

За визначний особистий внесок у національно-визвольну боротьбу за свободу і незалежність України та з нагоди 100-річчя від дня народження та 65-ої річниці створення Української Повстанської Армії постановляю:

Присвоїти звання Герой України з удостоєнням ордена Держави Шухевичеві Романові Осиповичу – Головному командирові Української Повстанської Армії у 1942-1950 роках, генерал-хорунжому (посмертно).

Президент України
Віктор Ющенко
12 жовтня 2007 року

ХАРКІВ. – 14 жовтня біля пам'ятника воїнам Української Повстанської Армії, на вічу, присвяченому 65-річчю УПА.
Фото: УНІАН

Відбувся Собор УПЦ в США

САВТ БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – 18 звичайний Собор Української Православної Церкви в США офіційно розпочав свою роботу в середу, 3 жовтня, Архиєрейською Літургією в церкві-пам'ятнику Св. Андрія. Відправу очолив Митрополит Константин, в сослужінні гостей з Канади – Митрополита Івана, Архиєпископа Юрія та Архиєпископа Антонія. Архиєпископ Всеволод не міг бути на Соборі через недугу, що вимагала лікування, але на цій, як і на кожній з літургійних відправ під час Собору, приносилися молитви за його видужання. Кульмінаційною точкою цієї відправи було піднесення ієромонаха Даниїла (Зелінського) до сану Архимандрита під час виносу св. Євангелія.

Зліва: Єпископ-номінант Даниїл (Зелінський), Єпископ Андрій Лондонський та Західньоевропейський, Архиєпископ Антоній – голова Консисторії УПЦ в США, Митрополит Константин – предстоятель УПЦ в США, Архиєпископ УПЦ в Канаді Юрій під час Божественної Літургії в Церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в Савт Бавнд-Бруці, Ню-Джерзі.

Учасники Собору процесією перейшли до великої залі Дому української культури, приготованої до засідань Собору. Під час свого звіту про стан Церкви Митрополит Константин зупинився на гаслі Собору – „Світло Христове освітлює всіх" та на тому, до якої міри це Світло освітлювало кожний аспект життя УПЦеркви протягом останніх трьох років. Він перечислив такі здобутки, як „Табір всіх святих" в Емлентоні, Пенсильванія, опіку, що надається Церквою сиротам в Україні через місійні гуртки, встановлення і зріст місійних парафій у США, 13 кандидатів-семінаристів з України та США.

Митрополит Іван та Архиєпископ Юрій зачитали привітання Соборові від українських православних християн з Канади. Владика Іван є Архиєпископом Вініпеським і Митрополитом всієї Канади, а Владика Юрій – Архиєпископом Торонтським.

У своєму звіті голова Консисторії Архиєпископ Антоній зосередився на досягненнях Відділів служб Консисторії, особливо на програмі опіки над сиротинцями в Україні, каплиці на „Таборі всіх святих", освяченні відновленої каплиці в Семінарії св. Софії, ремонтах будинку семінарії, прибутті 13 семінаристів на 2007-2008

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Утворено коаліцію

КИЇВ. — 15 жовтня ввечорі провідники бльоків Юлії Тимошенко і „Наша Україна – Народна самооборона" підписали біля Секретаріяту Президента угоду про формування демократичної коаліції. Це сталося відразу після зустрічі Президента України Віктора Ющенка з Юлією Тимошенко, Юрієм Луценком та В'ячеславом Кириленком, на якій присутній був і секретар Ради національної та оборони Іван Плющ. Під час розмови глава держави зазначив, що найпершими завданнями для коаліції буде затвердження бюджету на наступний рік, який би ґарантував підвищення соціяльних стандартів, а також скасування депутатських пільг та недоторканости, розгортання антикорупційних заходів. В. Ющенко висловив упевненість, що стабілізація праці парляменту стане надійною запорукою для порозуміння та подальшого формування загальнонаціонального „конституційного консенсусу". На його думку, оновлений парлямент та майбутня урядова команда мають згуртуватися навколо національних першочерговостей і забезпечити єдність нації. Водночас, як сказав Президент, „і більшість, і опозиція мають працювати на благо народу". *(„Високий Замок")*

Президент України гідний Нобелівської нагороди миру

НЮ-ЙОРК. — 15 жовтня газета „The Wall Street Journal" назвала Президента України Віктора Ющенка гідним Нобелівської нагороди миру. В. Ющенка видання називає з-поміж більш ніж 20 видатних особистостей сьогодення, які достойні цієї високої нагороди, але не отримали її 2007 року. Про це йдеться у статті „Ненобелівські лавреати". Оцінюючи внесок у справу миру Президента України В. Ющенка та Президента Грузії Михайла Саакашвілі, газета пише, що „незважаючи на зусилля Кремля послабити їх молоді держави, вони залишились вірними духу „мирних" революцій, якими вони керували в Україні та Грузії, і довели, що демократія може пустити міцне коріння навіть „під носом" у Росії". У статті „Ненобелівські лавреати" висловлюється сподівання, що наступного 2008 року Нобелівський комітет зможе розглянути кандидатури „тих чоловіків і жінок, які ризикували своїм життям та існуванням, щоб звільнити світ від насилля та гноблення". „The Wall Street Journal" – американська газета ділових кіл з щоденним накладом 2 млн. примірників. *(„Кореспондент")*

ЦВК оголосила висліди парляментських виборів

КИЇВ. — До Верховної Ради проходять п'ять партій, які отримають наступну кількість мандатів: Партія Реґіонів – 175 мандатів, Бльок Юлії Тимошенко – 156, НУНС – 72, Компартія – 27 та Бльок Володимира Литвина – 20 мандатів. Таким чином, коаліції БЮТ та бльоку НУ-НС належатиме 228 мандатів, на два більше, аніж потрібно для ухвалення рішень. Президент Віктор Ющенко вже сказав, що готовий розглядати пропозиції Бльоків Юлії Тимошенко і „Наша Україна – Народна самооборона", які разом можуть становити невелику більшість. Партія Реґіонів, яка набрала найбільше голосів, вважає, що саме вона має право на першу спробу формування коаліції. Суддя Конституційного суду Іван Домбровський заявив, що висліди позачергових парляментських виборів не будуть скасовані навіть у разі ухвалення КС рішення про неконституційність указів Президента про розпуск парляменту і проведення позачергових виборів. Оголошення вислідів стало початком відліку часу для скликання нової Верховної Ради і формування нового уряду. (*ББС)*

Пам'ять врятованого

ЛЬВІВ. — В Українському Католицькому університеті 15 жовтня відбулася зустріч з Леоном Гамейдесом – живим свідком славної сторінки в історії УГКЦ. Під час Другої світової війни Л. Гамейдеса разом з братом Цві Барнеа, євреїв за національністю, від переслідувань нацистів урятували Митрополит Андрей Шептицький та о. Климентій Шептицький. Семирічного хлопчика переховували спочатку в монастирях монахів-студитів в Уневі, а потім привезли до Львова, де в соборі св. Юра в буремний воєнний час маленького Леона завели в митрополичі палати для авдієнції у Митрополита. 1945 року його всиновила одна львів'янка, а згодом, того ж року, Л. Гамейдес виїхав спершу до Німеччини, звідти до Англії, а потім – до США. Цими днями Л. Гамейдес з родиною відвідали собор св. Юра, його крипту, де поховано Митрополита А. Шептицького. Відвідали також митрополичі палати, в яких перед Л. Гамейдесом зринули незабутні спогади про пережиті тут події. На завершення оглядин Л. Гамейдес склав фінансову пожертву на потреби Церкви. Упродовж свого життя Л. Гамейдес свідчить про заслуги братів Шептицьких і домагається проголошення А. Шептицького Праведником світу. Але, на жаль, покищо його намагання марні. Як розповів Л. Гамейдес, Митрополита А. Шептицького не визнали Праведником світу через лист 1941 року, яким той привітав німців, що входили до Львова. Такою є позиція Ізраїльського національного меморіялу Голокосту „Яд Вашем", який присвоює це звання. Ще однією причиною небажання „Яд Вашем" визнавати А. Шептицького Праведником світу є думка, що він надто мало зробив для спасіння євреїв як глава Церкви. Та, як вважає Л. Гамейдес, для українців, які сильно постраждали від росіян, прихід німців міг бути визволенням. Вони не вірили, що ті переслідуватимуть когось, бо вважали їх інтеліґентними людьми. – Шептицький і студити врятували тисячу світів, – говорить Л. Гамейдес. – Вважаю, що той, хто врятував одне життя, – врятував цілий світ. Тому вони врятували тисячу світів, бо врятували, наприклад, мене, а відтак і моїх нащадків. *(„Львівська газета")*

У Львові відкрили пам'ятник С. Бандері

ЛЬВІВ. — У Львові у переддень 65-річчя створення Української Повстанської Армії в суботу, 13 жовтня, відкрили пам'ятник провідникові Революційного Проводу Організації Українських Націоналістів Степанові Бандері – суперечливій постаті в українській історії. Це шестиметрова бронзова скульптура, загальною вагою 2.4 т. і висотою 7 м. (скульптор Микола Посикир, архітектор Михайло Федік). На церемонію відкриття зібралося кілька тисяч людей, зокрема родичі С. Бандери. Монумент встановлено на площі Марка Кропивницького, неподалік від залізничної станції. У землю біля постаменту заклали дві капсули – зі землею з рідного села С. Бандери Старий Угринів на Прикарпатті та з могили у Мюнхені. Голова Львівської обласної ради Мирослав Сеник під час церемонії відкриття пам'ятника зазначив: „Сьогодні ми відкриваємо народний пам'ятник народному героєві С. Бандері. Коли ми оголосили про збір засобів на будівництво пам'ятника, то отримали гроші практично від кожного села области, а також з Донецька, Харкова і Херсону. Цей пам'ятник встановлений завдяки народові, це наше спільне будівництво і наша спільна гордість". С. Бандера очолював Революційний Провід ОУН. Він був убитий аґентом МҐБ СРСР Богданом Сташинським в 1959 в Мюнхені. ОУН і її армія УПА боролася за незалежну Україну, маючи за супротивників як німецьку, так і Червону армію. Підпілля ОУН і УПА діяло в Україні до середини 1950-их років. *(ББС, „Кореспондент")*

Вибух газу в Дніпропетровську

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. — У висліді вибуху газу в 10-поверховому будинку в Дніпропетровську загинуло щонайменше дев'ять людей. За інформацією міністерства з надзвичайних ситуацій, внаслідок вибуху газу в суботу, 13 жовтня, зранку, було майже зруйновано 10-поверховий будинок, а також пошкоджено іншу багатоповерхівку і два приватних будинки. Повідомляють, що 25 осіб, зокрема кілька дітей, потрапили до лікарні. Доля ще близько 20 мешканців будинку залишається невідомою. Усіх мешканців 10-поверхового будинку евакуйовано. Представники влади повідомили, що місце події оточене, щоб запобігти мародерству, також побоюються, що решта будівлі може завалитися. Інші будинки зазнали незначних ушкоджень. Прем'єр-міністер Віктор Янукович, який прибув на місце події, повідомив, що рятувальники виявили під завалами двох осіб, яких неможливо врятувати. За словами прем'єр-міністра В. Януковича, попередньою причиною вибуху газу могла бути аварія на газорозподільчому підприємстві, що могло спричинити підвищення тиску газу у мережі. Представники міського газопостачальника називають причиною вибуху різке підвищення тиску газу в мережі. Прокуратура порушила кримінальну справу за фактом вибуху газу в Дніпропетровську, внаслідок якого загинуло 15 осіб. 16 жовтня указом Президента оголошено Днем жалоби. *(ББС, „День")*

Японський посол нагородив журналістів

КИЇВ. — 9 жовтня у резиденції Посла Японії в Україні Муцуо Мабучі відбулась урочиста церемонія нагородження переможців конкурсу журналістів „Розвиток потенціялу громад – шлях до подолання бідности", який здійснює Український фонд соціяльних інвестицій за сприяння Посольства Японії в Україні. Серед відзначених – представники 15 областей України, у тому числі шестеро журналістів – з Волині. Волиняни удостоїлися відзнак у всіх трьох номінаціях конкурсу. У номінації „Сила громади" переможцями стали журналісти Володимир-волинської міськрайонної газети „Слово правди" Світлана Коширець та обласної газети „Волиньнова" Олександер Пирожик. У номінації „Партнерство заради добробуту" відзнаки отримали журналісти Володимир-волинської міськрайонної газети „Слово правди" Ірина Надюкова та обласної газети „Волинська газета" Оксана Чурило. У номінації „Розвиток інфраструктури села" відзначено журналістів Володимир-волинської газети „Володимир вечірній" Любов Нестерук та Волинської обласної державної телерадіокомпанії Ірину Сватулу. *(Інститут Масової Інформації)*

Книгу про Голодомор передано для розповсюдження

КИЇВ. — 4 жовтня директор видавничого дому „Києво-Могилянська академія" В. Соловйова передала Міністерству закордонних справ України 200 примірників книги „Голодомор 1932-1933 років в Україні: документи і матеріяли" для подальшого розповсюдження серед закордонних дипломатичних установ України. Висловивши видавцеві В. Соловйовій подяку за передані для МЗС книги, перший заступник міністра закордонних справ України Володимир Огризко зазначив, що ця книга „є особливо цінною для закордонних дипломатичних установ України, які у рамках заходів з нагоди 75-их роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні проводять активну працю, спрямовану на визнання міжнародною спільнотою Голодомору геноцидом українського народу". В. Огризко наголосив на важливості донесення до міжнародної спільноти об'єктивної інформації про Голодомор 1932-1933 років в Україні, що послужило б основою для засудження політики комуністичного тоталітарного режиму та застереження людства від повторення подібних злочинів. У церемонії передання книги взяли участь упорядник видання проф. Роман Пиріг, президент НаУ „Києво-Могилянська академія" проф. Сергій Квіт і проф. Станіслав Кульчицький. *(Укрінформ)*

Російський газ як засіб антиукраїнської політики

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Що робитиме в опозиції Віктор Янукович і його Партія Реґіонів, коли ще на посту прем'єра він встромив таку грубезну палицю в тендітні колесики незалежної української держави? Поїхав 9 жовтня до Москви і підписав там угоду, зобов'язавшись, від імені України, сплатити російському „Газпромові" заборгування – 2 млрд. дол. У пресі, навіть російській, – хвиля крайнього і вповні справедливого обурення. Відомий московський економіст і політик Григорій Явлінський так коментує цю подію в інтерв'ю для Радіо „Свобода": „Це форма тиску, який здійснюється російською політичною елітою на український політичний клас під час дуже важливих рішень, пов'язаних з формуванням коаліції. Взагалі хочу вам сказати, що найглибша і найсерйозніша проблема України – в тому, що політична еліта України дуже глибоко пов'язана з бізнес-інтересами російської влади і російського бізнесу".

Але от що цікаво і що дуже прикро: приховує правду і посипає голову попелом саме українська сторона, намагаючись створити враження, що от-от назрівав новий газовий російсько-український конфлікт, а варто було поїхати до Москви В. Януковичеві – і вже маємо спокій. А насправді конфлікту й не було. Було тільки велике небажання росіян побачити після виборів в Україні вже іншу парляментську коаліцію й інший уряд. Вони цього навіть не приховували. Згадаймо: за два місяці до виборів Посол Росії в Києві Віктор Черномирдін не завстидався сказати: „Ціна російського газу для України буде залежати від результатів виборів".

Олександер Гудима: ***„В. Янукович їздив до В. Путіна не тільки розмовляти про газ, а й про стратегічні для себе речі, бо він втрачає крісло і шукає політичної підтримки.***

Заборгованість за російський газ – це фінансово-політична фальшивка. Наприкінці вересня „Газпром" повідомив, що Україна винна трохи більше, ніж 1 млрд. дол, а на початку жовтня – вже стало 2 млрд.

Що ж підписав В. Янукович в Москві? Що „РосУкрЕнерґо" віддасть назад для „Газпрому" 8 млрд. кубометрів газу, який був уже перепомпований в українські сховища. А до повної суми „боргу" російська сторона дістане ще 900 млн. дол. готівкою. При цьому ні одна, ні інша сторона не каже, які ж конкретні розрахунки були підставою для підписаної українським прем'єром угоди. Тому Секретаріят Президента України зажадав від уряду схвалених у Москві документів, і виглядає, що справа стане предметом обговорення в Раді національної безпеки і оборони. Колишній голова Служби безпеки, чільний бютівець Олександер Турчинов звинуватив уряд В. Януковича в розкраданні державних фондів, а міт про „заборгованість" назвав черговою спробою залишити Україну без газу напередодні зими.

То хто ж кому заборгував? Досить ясну відповідь дав в інтерв'ю для Радіо „Свобода" колишній голова парляментського комітету з питань паливно-енерґетичного комплексу Олександер Гудима: „В. Янукович їздив до В. Путіна не тільки розмовляти про газ, а й про стратегічні для себе речі, бо він втрачає крісло і шукає політичної підтримки. І ми бачимо результат. Всі заяви, які стосуються українсько-російських газових взаємин, не мають під собою ніякого енерґетичного чи економічного підґрунтя, а є чистої води політичним тиском Росії на Україну перед зформуванням нового уряду... В. Янукович і Ю. Бойко не діяли від імені держави Україна. Вони мають борги через „РосУкрЕнерґо", підпільно-посередницька діяльність якого критично сприймається у цілому світі. І тепер В. Янукович і Ю. Бойко роблять кроки, щоб допомогти врегулювати ситуацію, яка українського уряду не повинна взагалі стосуватися. Власником газу в українській газосховищах є „РосУкрЕнерґо", в якому „Ґазпром" має 50 відс. а насправді ними володіє. „Ґазпром"дав газ для „РосУкрЕнерґо", ті його запомпували в підземні сховища. Платити „Ґазпромові" компанія „РосУкрЕнерґо" за цей газ мала почати взимку, коли газ пішов би до споживачів. Тобто „Ґазпром" забрав свій власний газ, абсолютно ніякої заборгованости не було. Були певні борги українських комунальних підприємств перед „УкрГазЕнерґо", але ця компанія не має жодних контрактів з „Ґазпромом". До „УкрГазЕнерґо" Росія не має жодного стосунку... Нема критичної ситуації, є спеціяльно створена кремлівськими політтехнологами проблема, щоб чинити тиск на Україну напередодні формування уряду...".

Що це так, а не інакше, констатує й закордонна преса. Лондонська „Financial Times" пише, як це і для України, і для Европи недобре – що російський „Ґазпром" тримає свій газ в українських сховищах, використовуючи його як засіб політичного тиску.

П. Ч.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

державному визнанні ветеранів українського підпілля і звертаюся до нового парляменту України і майбутнього уряду прийняти це рішення", – наголосив Президент України.

В ході урочистостей Президент вручив державні нагороди. Відповідні укази зачитав керівник Секретаріяту Президента Віктор Балога. Глава держави також присвоїв звання Героя України (посмертно) Головнокомандуючому УПА Романові Шухевичеві – високу нагороду за нього отримав син Юрій.

Виступаючи в неділю, 14 жовтня, з нагоди 65-річчя створення Української повстанської армії, Президент В. Ющенко зокрема сказав:

„Військо, якому належало бути заснованим у цей день, стало непереможною, нескореною і однією з найтрагічніших армій ХХ ст.

Звертаюсь до вас зі словом, яке зобов'язаний твердо сказати Президент Української держави. Пам'ять про кожного героя і кожну жертву боротьби за визволення, свободу і незалежність України є святою і неподільною.

Сотні тисяч воїнів Української повстанської армії постали на захист рідної землі. Вони – переможці, бо перемогла їхня віра у майбутню державу.

Подвиг людей, які боролись і полягли за Батьківщину, становить головне історичне значення ролі УПА для всієї України.

Сьогодні, на знак державної шани, ми згадуємо усіх патріотів, які зформували національний Рух Опору – попри явну приреченість і неминучу загибель.

З болем і скорботою поминаємо усіх невинних жертв, яких на українській землі забрав смерч Другої світової війни. У цьому пеклі було страждання мільйонів, наш бездержавний народ не міг його зупинити, але він мобілізував усі свої сили задля перемоги людськости. Не оминаємо жодної важкої сторінки нашої історії і саме так – відновлюємо правду, за якою стоїть великий і соборний подвиг українського народу – народу, який переміг смерть і врешті утвердив свою державу.

Чітко і ясно потрібно сказати про двох ворогів, проти яких взяла зброю Українська Повстанська Армія – проти нацизму і комуністичного терору.

У цій боротьбі УПА об'єднала людей різних національностей і різних політичних поглядів. Цей факт є принципово важливим для розуміння визвольного характеру боротьби повстанців. Найбільшим зовнішнім зломом, яке у ХХ столітті поставило Український народ на межу фізичного знищення і в диявольському задумі штовхнуло брата на брата, був тоталітаризм і заперечення нашого права на життя і незалежність. Разом з іншими народами світу ми засуджуємо будь-який вияв тоталітарної свідомости, зневаги до людського буття і буття національного.

Як наслідок тоталітарної ідеології я розглядаю досі існуючу пропаганду, яка свідомо спотворює правду про боротьбу українського підпілля...

За подвигом і трагедією УПА стоять долі людей, які пройшли не лише через горнило війни, але й через тортури і репресії радянського часу.

Держава і суспільство в боргу перед цими людьми.

...Ми зобов'язані подивитися на нашу історію поглядом національної гідности, а отже, відкинути нав'язані ззовні міфи і стереотипи.

...Український внесок у перемогу людства над тоталітаризмом – винятковий.

На основі нових віднайдених свідчень ми маємо донести світові повне знання про визвольну боротьбу нашого народу, про численні приклади людської саможертви задля порятунку інших і про справжню народну відданість цінностям гуманізму, добра і милосердя..."

Відзначено 65-ту річницю УПА

КИЇВ. — 14 жовтня Україна відзначила 65 річницю Української Повстанської Армії. Президент Віктор Ющенко надав Головному командирові УПА Романові Шухевичу звання Героя України. Як зазначено в Указі від 12 жовтня, звання присвоєно „за визначний особистий внесок у національно-визвольну боротьбу за свободу і незалежність України та з нагоди 100-річчя від дня народження та 65-ої річниці створення Української Повстанської Армії". Близько 5 тис. прихильників всеукраїнського об'єднання „Свобода", Конґресу Українських Націоналістів, УНА-УНСО пройшли 14 жовтня в Києві маршем, в цей спосіб вимагаючи офіційного визнання Української Повстанської Армії. Учасники акції організованою колоною йшли від пам'ятника Тарасові Шевченкові в напрямку Софійської площі по проїзній частині вулиці Володимирської. На Софійській площі учасники маршу приєдналися до свята „В обороні рідної землі", яке організував ряд громадських організацій у рамках заходу за назвою „Всесвітній ювілейний комітет зі святкування 65-річчя ОУН-УПА й сторіччя від дня народження Головнокомандуючого УПА Р. Шухевича". У цей день також у Києві відбулися віча, організовані Соцпартією (проґресивною) й Компартією. Вони протестували проти відзначення 65-річниці Української Повстанської Армії. Провідник Всеукраїнського об'єднання „Свобода" Олег Тягнибок висловив своє обурення тим, що, як і в попередні роки, ліві сили, знаючи про пляни провести марш у річницю створення УПА, подали заяви на проведення своєї акції в той же час і в тих же місцях. У той час, як вшановували пам'ять воїнів УПА, неподалік відбувалося інше віче – прибічників проґресивних соціялістів та комуністів. Перед учасниками віча, переважно пенсіонерами, виступила Наталя Вітренко, котра критикувала Президента Віктора Ющенка за указ про святкування річниці УПА. Під час віча соціялістів відбулася сутичка зі співробітниками міліції. Близько десяти молодих людей скандували „Комуняку – на гілляку!", а потім, прорвавшись через міліцейський кордон, полізли в бійку з представниками молодіжного крила КПУ. Однак, міліція вчасно стримала молодих людей, не давши бійці перерости в маштабний випадок. *(„День", ІМІ)*

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Ми усі повинні подякувати російським політтехнологам та владоможцям за їхнє нерозуміння, пихатість та зарозумілість щодо України. Нехай так буде завжди!"

Політолог **Тарас Кузьо**

АМЕРИКА І СВІТ

Далай-Ламу нагородили медалею Конґресу США

ВАШІНҐТОН. — Незважаючи на протест Китаю, Президент США Джордж Буш 16 жовтня зустрівся з духовним провідником Тибету Далай-Ламою. Зустріч відбулася напередодні вручення тибетському духовному провідникові 17 жовтня Золотої медалі Конґресу США – найвищої нагороди американського парляменту для цивільних. Китай закликав США скасувати вручення Далай-Ламі цієї відзнаки, погрожуючи серйозними наслідками для китайсько-американських взаємин. Пекін закидає Далай-Ламі сепаратистську діяльність у Тибеті і розцінює дії урядів, які приймають його, як втручання у внутрішні справи КНР. Нагадаємо, наприкінці вересня також Федеральний канцлер Німеччини Анджела Меркель провела неофіційну зустріч з тибетським духовним провідником. *(„Німецька хвиля“)*

В. Путін – на каспійській зустрічі в Теграні

ТЕГРАН, Іран. — Президент Росії Володимир Путін 16 жовтня прибув до Теграну, що стало першою візитою керівника російської держави до Ірану від часів Другої світової війни, коли там побував Йосиф Сталін. Президент Росії брав участь у зустрічі провідників прикаспійських держав, головна тема якої – правовий статус Каспійського моря. Президенти п’яти країн, що мають вихід до Каспію, – Росії, Ірану, Азербайджану, Туркменистану і Казахстану – на переговорах у Теграні намагалися вреґулювати питання морських кордонів і використання морських надр. Іранський керівник Махмуд Ахмадінеджад почав зустріч з особистих привітань кожному з учасників і побажав успіху на переговорах. Попередня каспійська зустріч, проведена в Ашгабаді 2002 року, завершилася безрезультатно. 15 жовтня під час виступу в німецькому Вісбадені В. Путін висловив наміри обговорити з М. Ахмадінеджадом ядерну програму Ірану. Саме це питання надає особливої ваги приїздові В. Путіна до іранської столиці. Для іранців це вкрай важлива візита. Вони сподіваються на те, що В. Путін підтвердить готовність Росії завершити будівництво Бушерської АЕС. Іранці також прагнуть, аби Росія допомогла їм відвернути нові санкції ООН. Тим часом В. Путін заявив на зустрічі в Теграні, що країни Каспію мають домовитися про те, щоб не надавати власні території іншим державам для здійснення аґресії проти котроїсь з прикаспійських країн. Не варто забувати і про глибокі підозри, які існують у взаєминах Росії та Ірану. *(ББС)*

Генасамблея ООН обрала членів Ради безпеки

НЮ-ЙОРК. — Генеральна асамблея Організації Об’єднаних Націй обрала п’ять нових непостійних членів Ради безпеки ООН. З 1 січня впродовж двох років ці місця займуть Лібія, Хорватія, В’єтнам, Буркіна-Фасо та Коста Ріка. Вони замінять Конґо, Ґану, Перу, Катар та Словаччину. Рада безпеки ООН складається з п’яти постійних членів – США, Росії, Китаю, Франції та Великобританії, а також з 10 непостійних членів, які обираються на два роки – щороку по п’ять нових членів. Лібія, яка впродовж багатьох років перебувала в міжнародній ізоляції через звинувачення в підтримці міжнародного тероризму, привітала рішення Генеральної асамблеї ООН. За словами лібійського посла, це засвідчує, що його країна повернулася у світову спільноту. *(„Німецька хвиля“)*

Ал Ґор – лавреат Нобелівської нагороди миру

СТОКГОЛЬМ, Швеція. — Нобелівську нагороду миру 12 жовтня присуджено колишньому американському віце-президентові Алові Ґорові та міжурядовій комісії ООН з кліматичних змін за їхню працю, спрямовану на посилення міжнародної протидії ґльобальному потеплінню. Нобелівський комітет пояснив, що цією спільною нагородою відзначено спроби лавреатів закласти підвалини для боротьби з кліматичними змінами. А. Ґор зняв документальний фільм на цю тему, який був відзначений кінематографічною нагородою – Оскаром. За словами комітету, колишній віце-президент США став людиною, чий внесок у розуміння проблеми змін клімату став найбільшим. А. Ґор називає ґльобальне потепління „першочерговістю для всієї планети“. А. Ґор заявив, що для нього це велика честь – розділити Нобелівську нагороду з ООН: свою половину від загалом 1.5 дол. грошової частини нагороди він передасть Альянсові на захист клімату – неурядовій організації, яку він сам очолює і яка привертає увагу до небезпеки кліматичних змін. Нагородження А. Ґора привітали в Білому Домі *(ББС, Радіо „Свобода“)*

Війна в Іраку перетворилася на жах

ВАШІНҐТОН. — Колишній командуючий американськими силами в Іраку генерал-лейтенант Рікардо Санчес критикує акцію США в Іраку. „Ніяких сумнівів, що Америка переживає жах, кінця якому не видно“. Причина такого становища, на думку колишнього командуючого, – політичні прорахунки після скинення Садама Гусейна та постійні помилки американців. Останні стратеґічні рішення Пентаґону щодо Іраку, в тому числі про відіслання додаткових 30 тис. військовослужбовців, Р. Санчес назвав „запеклою спробою“ виправити помилкову політику багатьох років. При цьому Р. Санчес утримався від звинувачень на адресу якого-небудь конкретного політика чи відомства, зазначивши, що в США немає іншого виходу, як продовжувати там свою військову присутність. Нагадаємо, Р. Санчес залишив посаду командуючого збройними силами США в Іраку в липні 2004 року. З тих пір він займається консультуванням представників командування. За деякими даними, його відхід був пов’язаний зі скандалом навколо знущань над військовополоненими у в’язниці Абу-Ґраїб. Проте, відповідно до офіційної версії Пентаґону, його відхід не має до цієї справи ніякого відношення. Відповідно до висновків спеціяльної комісії, Р. Санчес був визнаний „невинним у зловживаннях, однак несе за них моральну відповідальність. *(„Кореспондент“)*

Комітет Конґресу США визнав противірменський геноцид

ВАШІНҐТОН. — Комітет палати представників американського Конгресу визнав геноцидом масові вбивства вірмен турками у Першій світовій війні – попри застереження Президента Джорджа Буша. Білий Дім висловив розчарування, а турецький Президент Абдула Ґюль назвав голосування конґресменів як неприйнятне. Проте голова комітету Том Лантош сказав, що рішення слід було ухвалити набагато раніше. Адміністрація Дж. Буша турбується, що Туреччина може згорнути співпрацю з Вашінґтоном у війні проти тероризму, зокрема в Іраку. Туреччина оскаржує вірменські дані про те, що в останні роки Османської імперії за турецького правління загинуло 1.5 млн. вірмен. Досі важко встановити незаперечні факти стосовно подій, які сталися у східній Анатолії майже 100 років тому. Але питання тримає на порядку денному потужна вірменська діяспора, чисельність якої вдвічі перевищує населення самої Вірменії. В останні роки діяспоряни з певними успіхами активізували намагання провести через парляменти західних країн визнання тих подій геноцидом. Питання навіть стали пов’язувати з намаганнями Туреччини вступити до Евросоюзу. Це найбільше обурює Анкару, яка, хоч визнає факти масових убивств по обидві сторони конфлікту, повністю відкидає твердження про існування державної політики, спрямованої на винищення вірмен. *(ББС)*

Кондоліза Райс і Роберт Ґейтс – у Росії

МОСКВА. — З дводенною офіційною візитою до Росії 12 жовтня прибули Секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс та секретар оборони Роберт Ґейтс, з метою обговорити позиції щодо американських плянів розташувати елементи протиракетної системи в Польщі та Чехії.

Напередодні їхньої подорожі, у середу, 10 жовтня, провідник російської опозиції Гарі Каспаров у Вашінґтоні закликав США та країни Великої сімки перестати підтримувати Президента Володимира Путіна. Під час свого виступу в американському Конґресі провідник російської опозиції зазначив, що його колеґи і прихильники хочуть лише одного – щоб США та їхні европейські партнери не закривали очей на російську дійсність: „Щоразу, приймаючи В. Путіна як одного з рівних, вони підвищують моральний авторитет В. Путіна як провідника демократичної нації.

Сьогодні ми маємо дивну ситуацію, коли В. Путін діє так само, як Лукашенко чи Муґабе, але його приймають як одного з членів ексклюзивного демократичного клюбу. Росія сьогодні не підпадає ні під які демократичні стандарти. В. Путін уже майже повністю знищив усі демократичні інституції і перетворює Росію у свого роду корпоративну державу, керовану призначеними владою олігархами“. І сьогодні російська опозиція не ставить перед собою нереалістичне завдання перемогти.

За словами Г. Каспарова, пересічні люди у Росії, незважаючи на кремлівську пропаґанду, таки хочуть свободи. І він сподівається, що колись їх критична маса зможе переламати скочування Росії до повної диктатури.

Окрім зустрічей з офіційними особами, К. Райс мала сніданок з активістами руху за права людини та пообіцяла американську підтримку російським правозахисникам. Після зустрічі з активістами правозахисних груп у Москві К. Райс сказала, що вона хоче допомогти їм у розбудові місцевих організацій, які б захищали людей від свавілля державної влади. У минулому Москва звинувачувала правозахисні організації в тому, що вони отримують фінансову підтримку з-за кордону. Заява К. Райс викличе невдоволення Кремля, який тлумачитиме її як втручання у внутрішні справи Росії.

Зустрічі К. Райс з російськими правозахисниками передував день напружених переговорів з російським керівництвом, які засвідчили про поглиблення розбіжностей між двома країнами стосовно американських плянів створення протиракетного щиту в Европі. Російський міністер закордонних справ Сергей Лавров повідомив, що США та Росії не вдалось домовитися щодо системи протиракетної оборони у Східній Европі. Росія вимагає заморозити проєкт, а якщо США не погодяться, Росія буде змушена „невтралізувати загрозу“ національній безпеці, яку, на думку Москви, становить американська система ПРО.

С. Лавров заявив, що американські пляни будуються на неправильних висновках про ядерну загрозу з боку Ірану. Зі свого боку, американський секретар оборони Р. Ґейтс ще раз наголосив, що той щит не є спрямованим проти Росії. Він також заявив у суботу, 13 жовтня, в Академії російського Генерального штабу, що США не мають намірів розташовувати військові бази в Грузії та Україні, водночас глава Пентаґону критикував Москву за продаж російської зброї Іранові та Сирії.

К. Райс та Р. Ґейтс також зустрілись з Президентом Росії Володимиром Путіним, який застеріг, що Росія може вийти з американсько-російської угоди щодо ліквідації ракет малої та середньої дальности, якщо її не поширять на інші країни. Президент В. Путін сказав, що Росія залишиться в Договорі про обмеження атомних ракет середньої дальности лише у разі приєднання до неї інших країн.

Напередодні своєї візити до Росії К. Райс заявила, що США далі зацікавлені у розгортанні систем протиракетної оборони на території Польщі та Чехії, але готові розглянути й інші пропозиції. *(ББС, „Голос Америки“ Радіо „Свобода“)*

НА ТЕМИ ДНЯ

А ти записався у вороги України?

Наукові і літературні кола України облетіла сумна вістка: 5 жовтня помер відомий астрофізик, доктор фізико-математичних наук Леонід Шульман, якого вся культурна громадськість країни знала ще й як блискучого публіциста-аналітика. Хто в останні роки реґулярно читає журнал „Сучасність", напевно пам'ятає яскраві за формою і глибокі за змістом статті Л. Шульмана: „Чи вирветься Україна з засилля міжнародних фінансистів?", „Ринковий фундаменталізм – загроза національній безпеці", „Яка держава без науки?", „Стандартна хиба суспільно-політичної орієнтації єврейства", „Хто я такий: сіоніст чи антисеміт?" та багато інших. Нижче вміщуємо уривок з останньої статті цього талановитого і незабутнього автора.

Леонід Шульман

Немає лиха без добра. Коли наприкінці липня на сайті Комуністичної партії України з'явилося звернення різноманітних людей інтелектуальної праці до Віктора Януковича, Петра Симоненка та Олександра Мороза з проханням протидіяти українському націоналізмові, в мене промайнула думка: добре, що антиукраїнці вирішили скласти і оприлюднити свій список. Буде кому з часом виставляти рахунок за зраду батьківщини.

Потім я зрозумів, що перебільшую. Більша частина підписантів „Звернення"– просто політично неграмотні люди, не обізнані ані з історією, ані з політичним обличчям та справжніми намірами тих, до кого вони апелюють. Звичайно, серед них є й свідомі супротивники державної самостійности України. Ці заперечують право українців мати власну державу і, в крайньому разі, згодні на нічийну, а фактично російську, Україну. Незалежну Україну вони вважають політичним нонсенсом, історичним курйозом, а розпад СРСР – тяжкою геополітичною катастрофою, як про це відверто казав президент Росії. Українська Україна для них просто жах, а відновлення „союзу непорушного республік свобідних" – омріяна мета.

Свідомі антиукраїнці – за ухвалу закону про непотрібність української мови. Вони вдають, ніби не розуміють, що надання російській мові статусу державної автоматично робить непотрібним знання української. Розводять теревені навколо ситуації в країнах, де існує кілька державних мов, приховуючи, що в таких країнах населення має знати всі загальнодержавні мови: в Канаді всі працівники урядових федеральних структур володіють англійською та французькою, у Швайцарії кожен швайцарець знає на рівні рідної мови німецьку, французьку та італійську, в Індії всі знають хінді та англійську. А ось місцеві мови знають не всі. Шведська в Фінляндії поширена тільки в районі міста Турку і на Аляндських островах. Бенгальська – тільки в Бенгалії тощо.

Неозброєним оком видно, що більшість підписантів просто не розуміли, що саме вони підписують. Суть звернення міститься в одному його абзаці. Ось він у моєму перекладі з російської: „Вони (йдеться про українських націонал-демократів), постійно, всупереч фактам, стверджують, що "в одніеї нації може бути тільки одна мова" і публічно проголошують намір збудувати таку „українську Україну", де „тільки українець повинен бути на першому місці". Все більше у їх виступах відверто русофобських і ксенофобських висловлювань, все частіше використовується ОУНівська риторика. За їхньою ініціятивою в столиці відзначили річницю від дня народження командира фашистського батальйону „Нахтіґаль" Романа Шухевича, з благословення Президента Віктора Ющенка був створений так званий „музей радянської окупації".

Бачимо стандартний набір комуністичних російських тез, заснованих на імперській ідеології. Все, що суперечить ідеї величі Росії та заперечує її право на панування, на їхній розсуд, вкрай огидне. Про те, скільки мов може мати одна нація, вже йшлося. Жодної суперечности з фактами. Там, де нація має кілька мов, вона вся володіє всіма мовами, а наші антиукраїнці (не тільки підписанти, а й надхненники звернення) виборюють право не знати української в Україні.

Підписанти вимагають „прийняти новий закон про мови, який гарантував би усім носіям мов України правовий статус згідно з європейськими стандартами". З цими стандартами вони не знайомі. Нещодавно Німеччина ухвалила закон, яким зобов'язала всіх іміґрантів опанувати німецьку мову. Тих, хто ухилиться, спочатку каратимуть грішми, а за подальший опір німецькій – депортують з Німеччини. Може, й нам привести мовне законодавство у відповідність до цієї європейської практики? Зауважте, туркові в Німеччині ніхто не забороняє розмовляти турецькою. Його лише зобов'язують знати німецьку. А кому в нас заборонено розмовляти російською?

За роки незалежности з боку Росії здійснено безліч недружніх актів стосовно України. Згадаймо Тузлу, Феодосійський десант, вимогу реєстрації у триденний термін громадян України, що приїхали до Росії з різною метою, захоплення маяків на Чорному морі і небажання вивести Чорноморський флот після 2017 року, втручання російських політтехнологів у наші вибори, масове поширення в Україні антиукраїнської, але зареєстрованої в Україні, преси російського походження, різні прояви економічного диктату, один з яких – поява „РосУкрЕнерго" у газопостачанні України. Намагання „прикрасити" Симферопіль та Одесу пам'ятниками Катерині II, роль якої в історії України виключно неґативна (впровадила кріпацтво, зруйнувала Запорозьку Січ, знищила залишки української державности, впровадила межу осілості для євреїв), – теж демонстрація антиукраїнської спрямованости. Чи дають перелічені події привід для русофілії? Чи є критика російської політики, сучасної і минулої, проявом русофобії? Адже ані історики, ані політологи не критикують росіян як націю, а адресують свої докори політиці правлячої верхівки Росії. Де тут ксенофобія?

Серед підписантів є люди, які знайомі мені особисто. Я зателефонував одному з них і спитав, чому він підписав те звернення. Відповідь була така: він уважає блок „Наша Україна – Народна самооборона" (НУ-НС) ксенофобським, бо, на його думку, до нього входить „Правиця", яка включає до себе партію Олега Тягнибока. А ця, мовляв, відверто ксенофобська. Мій знайомий дуже здивувався, коли дізнався від мене, що О. Тягнибока у НУ-НС немає... О. Тягнибок – не єдиний псевдонаціоналіст у політикумі. Згадаймо Романа Козака, що реґулярно нагадував усім про „американське громадянство" Катерини Ющенко. Є й чимало інших.

Взагалі творення організацій, що імітують опозиційну діяльність, – давня російська традиція. Царська поліція для протидії впливу лівих партій на робітничий рух створила свій „робітничий рух" під керівництвом Сергія Зубатова. Були гуртки, були кустарні майстерні, були артілі. І все заради того, щоб робітники не пристали до соціял-демократів. Мабуть, найжахливішим прикладом такої мімікрії під ворога була діяльність радянських чекістів, спрямована на позбавлення УПА підтримки західноукраїнського населення. У повоєнні роки в Молдові базувалися два полки МҐБ, які в одностроях УПА здійснювали рейди до Західної України. Вони палили села, винищували селян. Зазвичай залишали життя кільком дітям і старим людям, щоб ті розповіли, що село знищили бандерівці. Про діяльність цих частин збереглося листування Микити Хрущова, який тоді очолював українських комуністів, з ЦК ВКП(б)...

Об'єктом особливої ненависти автора звернення є Роман Шухевич, а відтак його вшанування. За комуністичною традицією Р. Шухевича величають не інакше, як командиром фашистського батальйону "Нахтіґаль" у званні капітана. Це правда, але тільки половина правди. Батальйони вермахту "Нахтіґаль" і "Роланд", були створені під впливом ОУН(б), щоб отримати від німців зброю і вишкіл. Іншого вибору націоналісти не мали. Але всі ці вояки швидко перейшли до УПА, верховним головнокомандувачем якої став генерал-хорунжий Р. Шухевич. УПА воювала проти поляків і німців, а потім і проти більшовицької окупації.

Якщо хтось ладен закинути Р. Шухевичу короткий період служби у вермахті, чому б не згадати й широкомасштабну співпрацю Радянської Росії, а відтак СРСР, з Веймарською та гітлерівською Німеччинами? Коли за Версальським миром Німеччині заборонили мати військову промисловість, ще 1922 року ленінська Росія запропонувала перенести німецький військово-промисловий комплекс на свою територію. Німці збудували в Росії завод оптичного скла і оптико-механічний завод у Ленінграді, авіяційний завод у Москві, завод для виробництва отруйних газів у Вольську, танкове училище в Казані (де навчався Гайнц Ґудеріан), полігони для випробувань зброї тощо. 1933 року, коли Гітлер прийшов до влади, співробітництво призупинилося, а відтак відновилося 1939 року після пакту Молотова-Ріббентропа. На прийомі в Кремлі Сталін виголошує тост за німецького фюрера. То хто більше співпрацював з нацистами?

Період совєтської окупації залишив за собою нищення інтеліґенції, нищення селян Голодомором. Треба бути зухвалим циніком, щоб протестувати проти музею совєтської окупації. Наші підписанти, вочевидь, цього не розуміють. Збирання підписів триває. Записуєтеся у вороги України?

Світовий Конґрес Українців закликає до міжнародного визнання Голодомору

У листі до Бундестагу Німеччини 24 вересня Світовий Конґрес Українців писав: „У 2007-2008 роках світова громадськість відзначатиме 75-ту річницю Голодомору 1932-33 років в Україні, коли було заморджено понад 7 млн. чоловіків, жінок та дітей. Ця трагедія не була результатом якогось природного лиха, а запляннованою політикою радянського комуністичного режиму під керівництвом Йосифа Сталіна, щоб знищити волю українського народу.

На сьогоднішній день 10 парляментів прийняли резолюції, у яких засуджується ця подія і визнається геноцидом проти українського народу, а також надаються інструкції своїм міністерствам розробити навчальні програми на цю тему.

Ми звертаємося з проханням висловити своє занепокоєння та солідарність, прийнявши подібну резолюцію. У сучасному світі найбільш ефективним засобом захисту проти нетерпимости та пригноблення є спільне співробітництво та добра воля світової громадськости. Ми просимо розглянути наше прохання як спробу сприяння кращого розуміння між народами".

Копії листа було послано до представників усіх політичних партій, які входять до парляменту Німеччини.

Подібні листи було послано до парляментів Франції, Греції та Італії. На сьогодні Австралія, Арґентина, Канада, Естонія, Грузія, Угорщина, Литва, Перу, Польща, Еспанія та Сполучені Штати Америки вже прийняли резолюції про відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років.

Аскольд Лозинський,
президент СКУ

Чи йде наука без бука?

Кримінальні новини, здається, ніколи не підуть з нашого життя. Інколи вістка про скоєне викликає сумнів в тому, що такий жах взагалі здатна зробити людина. Особливо, коли одна людина позбавляє іншу життя. Суспільство наче викреслює такого злочинця з свого життя, хоча він насправді нікуди не зникає, відбуваючи покарання. Увесь тягар праці з ним беруть на себе працівники галузі виконання покарань. Дехто змінює свою поведінку. В установах виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України утримується майже 180 тис. осіб. У 2006 році Кабінет міністрів України затвердив державну програму покращення утримання засуджених та осіб, взятих під варту на 2006-2010 роки. Було враховано, що діяльність виправних установ фінансується у розмірі не більше 40 відс. мінімально необхідної потреби і не відповідає вимогам Загальної декларації прав людини, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, Європейської конвенції про запобігання катуванням чи нелюдському поводженню. Більшість режимних корпусів слідчих ізоляторів, які збудовано понад 100 років тому, перебувають у незадовільному технічному або аварійному стані і малопридатні для подальшого тримання осіб, взятих під варту. Кількість осіб, що тримаються в слідчих ізоляторах, у деяких реґіонах перевищує кількість місць, що суперечить вимогам закону. Необхідно реконструювати приміщення установ виконання покарань, облаштувати додаткові місця, переобладнати гуртожитки для спільного розміщення засуджених. Потребує вирішення питання розміщення осіб, засуджених до довічного позбавлення волі, кількість яких зростає щороку в середньому на 110-125 осіб.

Актуальною залишається проблема приведення у відповідність з вимогами санітарного та кримінально-виконавчого законодавства закладів охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби, в яких кількість хворих засуджених перевищує кількість місць на 2.5 тис. осіб. Порушення санітарно-епідемічних нормативів у деяких випадках призводить до поширення інфекції, туберкульози, виникнення захворювань серед службовців.

Значна частина медичної техніки та виробів медичного призначення у закладах охорони здоров'я, стаціонарного обладнання їдалень та банно-пральних комбінатів, транспортних засобів, а також технологічного устаткування Державної кримінально-виконавчої служби перебуває у незадовільному технічному стані внаслідок тривалого використання. З метою кращого розміщення осіб у місцях попереднього ув'язнення, дозволено пересилати з переповнених слідчих ізоляторів у виправно-трудові колонії загального, посиленого і суворого режимів засуджених, вироки щодо яких не набули законної сили.

Особливої уваги вимагають виправні установи для неповнолітніх. Недавно преса повідомила, що школярі-в'язні Личаківської виправно-трудової колонії Львівської области ч. 30 отримали від місцевого осередку Української народної партії 2,500 зошитів, 200 ручок, олівці, лінійки та калькулятори. Це було незвичне явище. Це єдина школа у виправних закладах країни, яку не закрили після здобуття Україною незалежности. Але неповнолітні є за ґратами в усій Україні. Хто подбає про них? Навіть у личаківській колонії не всі учні перевиховуються. Як розповів її начальник Богдан Вигонець, з 1,400 засуджених близько 20 відс. повертаються за ґрати. Одним зі способів перевиховання ув'язнених, крім школи, стало здобуття фаху в царині деревообробки. В колонії виготовляють на продаж вироби з дерева щомісяця на 150-180 тис. грн. До виробництва залучено третину засуджених. В'язні доглядають 100 свиней, 20 кіз, 20 курей і кроликів, вирощують овочі. Цей досвід був би корисний для інших колоній, зокрема дитячих та жіночих.

Досвід передових країн свідчить, що виправленню сприяє не жорстоке покарання, а саме прагнення бачити у в'язневі людину, яка заблукала на манівці. Добре, що й Україна стає на цей шлях.

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Їхав боярин до Переяслава

Для остаточного розв'язання питання про взаємини України з Росією і початок війни з Польщею 1 жовтня 1653 року було винесене на розгляд Земського собору, який зібрався у Грановитій палаті Кремля. Земський собор вирішив почати з Польщею війну, „стояти і проти польського короля війну вести". Постало питання визнання Росією України як вільної, незалежної країни. Про це у рішенні Земського собору говорилося: „Щоб їх не відпустити у підданство турецькому султанові чи кримському ханові".

Після ухвали Земського собору 9 жовтня 1653 року з Москви в Україну було виряджено посольство на чолі з боярином Василем Бутурліним. Крім нього, в складі посольства були понад 40 різних сановників і службовців. Посольство супроводжували 200 стрільців з трьома офіцерами.

У Переяславі, після вислухання царської грамоти, гетьман, посли та старшини поїхали до Успенського собору. Там стався випадок, непередбачений у Москві. Коли духовенство хотіло було привести до присяги гетьмана та старшину, Богдан Хмельницький зажадав від послів, щоб вони перші принесли присягу від імені царя, чим вимагав урочистого, формального ствердження українсько-московського союзу, запевнення оборони України та її прав. І тоді В. Бутурлін рішуче відмовився приносити присягу за царя. Гетьман і старшина пішли на нараду. Посли довгий час стояли в соборі, чекаючи. З'явились полковники Тетеря та Лісницький і почали переконувати послів скласти присягу, але В. Бутурлін знову відмовився. Історія з присягою стала публічним скандалом для московського посольства. Воно кілька годин чекало на гетьмана. В. Бутурлін двічі підтвердив обіцянку, що цар охоронятиме всі права України. Б. Хмельницький і старшина спийняли цей акт, як рівнозначний з присягою царя. В. Бутурлін подав звіт царському урядові про переговори в Переяславі, де писав, що на Переяславській раді зібрався „весь народ" і в церкві присягало „велікоє множество всяких чінов людей", тоді як відомо, що присягали разом 284 особи.

У Переяславі сталася ще одна дуже важлива подія. До В. Бутурліна прибули делеґати від старшини, які просили затвердити їх на різних посадах, не повідомляючи про це гетьмана. В. Бутурлін відмовив їм. Серед прохачів були батько та брат Івана Виговського, батько майбутнього гетьмана Івана Мазепи, видатний дипломат Силуян Мужаловський та інші. Олександер Оглоблин вважає, що то була „перша щілина в єдиному українському фронті". Правда, московський уряд не звернув тоді на це уваги, але надалі Москва цей факт використала... Після присяги гетьман з послами в кареті, а старшина і полковники пішки дісталися знову до „съезжего двору", де відбулося урочисте вручення гетьманові надісланих царем клейнодів – булави, прапора з дорогоцінних тканин, хутра, каптанів і шапок. Старшину наділили соболями. Ті представники старшини, які іґнорували Переяславську раду, заявляли потім, що вони не хочуть продаватися та йти в неволю „за царських котів", маючи на увазі соболині шкурки. На другий день присягали сотники, осавули і козаки Переяславського полку. Щодо міщан Переяслава, то не всі вони згодилися присягати, декого силою гнали до церкви. Хворого переяславського війта принесли до церкви на ліжку, на другий день він помер.

Не було в Переяславі представників Запорозької Січі. Не приїхав у Переяслав славетний Іван Сірко. Категорично не прийняв ідею Переяславської ради полковник Іван Богун, для якого „найвища державна рація – щоб не бути ні під польською королівською, милістю, ні під царем". Стараннями В. Бутурліна був закладений початок московської версії леґенди про Переяславську раду. В. Бутурлін зображував картину нібито масовости Переяславської ради. В. Бутурлін помер невдовзі після своєї подорожі, в 1656 році, а його мала брехня переросла у багаторічну велику брехню про „возз'єднання України з Росією".

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Фестиваль в Гуляйполі був образою

„День незалежности з Махном" – таку назву має репортаж про подію, що відбулася в Гуляйполі, Запорізька обл., на батьківщині Нестора Махна. („Свобода", ч. 36).

З великим здивуванням і прикрістю прочитав я про це „мистецьке, гумористичне дійство", влаштоване з ініціятиви політолога Олеся Донія, з участю сотні артистів та промови активіста Партії Реґіонів Тараса Чорновола, якому в святковий день в Києві було „нудно", тому приїхав до Гуляйполя, щоб посміятися.

Тяжко збагнути, що було метою фестивалю: висміяти і зневажити найбільше державне свято – День Незалежности чи згадати злочини Нестора Махна в гумористичному і веселому світлі. Мабуть, одне і друге.

Наша історія багата на трагічні події, про які можна і треба згадувати, щоб більше не повторювалися. Базар, Крути, Голодомор, Сандармох, Бабин Яр, Чорнобиль та багато інших трагедій згадуємо в скорботі Панахидами, жалібними імпрезами. До подібних трагедій треба зарахувати злочини махновщини, які завдали багато шкоди визвольним змаганням в боротьбі за здобуття і встановлення української держави в 1917-1920 роках.

Несподівані жорстокі напади Н. Махна на військові формації, що були на окупованій ним території, часто в союзі з більшовиками, руйнували і розхитували слабкі основи молодої української держави.

Більшість істориків згідна, що збройна махновщина характер-на бандитизмом, пограбуваннями мирного населення, єврейськими погромами, дикою жорстокістю, прилюдними розстрілами (ворогів в полон не брали), руйнуванням залізниць, державних будинків та промислових підприємств. Все це в ім'я анархізму, на доктринах якого Н. Махно не знався. Сам „батько" власноручно розстрілював і давав приклад своїм воякам, як треба чинити з ворогом. Отамана Матвія Григорьєва він запросив на переговори і при першій зустрічі застрелив. А при кінці своєї збройної діяльности, в 1920 році, коли знеможена і здесяткована хворобами армія УНР відступала в Польщу, Н. Махно разом з більшовиками несподіваними нападами винищував знеможене військо.

Символіка, якою вшановано День Незалежности в Гуляйполі – це образа української держави, коли поряд з чорними махновськими прапорами, віяли синьо-жовті. Для підкреслення „романтики" представлено на фестивалі уславлену тачанку з кулеметом, однак без соромітних написів. Можна було також придбати матроську „тільняшку" (сорочку) із зображенням на ній черепа з кістками.

Краще було б, щоб в майбутньому День Незалежности святкувати разом з такими подіями як переможний в'їзд гетьмана Богдана Хмельницького до Києва, розгром московської армії під Конотопом, героїчні збройні подвиги Січових Стрільців і воїнів УПА.

Роман Ричок,
Мейплвуд, Ню-Джерзі

Дорогі українці, єднаймося!

Сумський прес-клюб, неформальне об'єднання журналістів міста, створив сайт „Сумщина - Світ" (www.svit.sumy.ua) для налагодження контактів із структурами діяспори, в тому числі вихідцями з Сумщини, налагодження взаємодії між ними та рідним реґіоном тощо. До числа засновників та керівництва увійшли: Олександер Капітоненко – голова правління, керівник Фонду ім. Давида Бурлюка, член Національної спілки журналістів України, Володимир Петренко - журналіст, власник та головний редактор реґіональної газети „Ярмарок", Олександер Кисельов – викладач школи мистецтв, Народний майстер України.

Ми вже встановили окремі контакти з українцями Польщі. Хотілося б розширити це коло знайомств. Будемо вдячні, якщо відгукнетеся на нашого листа і забажаєте розповісти про свою організацію, про досягненнння і ті проблеми, які вам доводиться вирішувати. Сподіваюсь, що ми будемо постійно обмінюватися інформацією. Запрошуємо до співпраці з нашою організацією всі структури української діяспори, які зацікавляться нашим проєктом, раді будемо відповісти на Ваші листи.

Олександер Капітоненко,
Суми

Шляхетний вчинок Романа Базілевіча

27 вересня Українсько-Американський архів відвідав Роман Базілевіч, американець польського походження з містечка Піскорович, близько Перемишля. Він подарував музеєві документи про вбивство 700 українських родин, жителів цього містечка, яке сталося 17 квітня 1945 року з рук польських розбійників.

Сьогодні в цьому містечку живе багато українців, є греко-католицька церква. Р. Базилевіч є промотором і членом Ряшівського відділу Інституту народової пам'яті. З допомогою польської адміністрації він намагається відзначити цю трагічну подію в Польщі і Америці.

13 жовтня цього року в Піскоровичі буде відкрито пропам'ятну таблицю на будинку школи, де скоєно масові вбивства в квітні 1945 року. Також плянується побудувати пам'ятник на місцевому цвинтарі. Р. Базілевіч передав музеєві багато фотографій з виконання проєкту. Ми вважаємо вчинок Р. Базілевіча шляхетним прикладом відновлення добрих польсько-українських взаємин.

Богдан Неганів,
Дітройт, Мишиґен

А про Переяслав забули?

З церквою Спаса на Берестові („Свобода", чч. 40, 41) всі все правильно зрозуміли. Так, є розпорядження посадника Москви Юрія Лужкова за будь-яку ціну переслати до Москви останки князя Юрія Довгорукого! У цій історії замішане Московське управління ФСБ, Посольство Росії в Україні і бойовий загін російських спецслужб в Українській Православній Церкві Московського патріярхату (УПЦ МП).

Про ганебну підпорядкованість Росії керівників Партії Реґіонів, а відповідно членів українського уряду (!), керівництву і спецслужбам сусідньої держави у справі передання Московському патріярхатові Церкви на Берестові можна відкривати кримінальну справу. Зрада батьківщини. Дивними наказами Міністерства культури України вже зацікавилася прокуратура. Правда, в результаті розслідування ніхто не впевнений. Скоріш за все, все тихо закінчиться.

А от довкола нахабних дій російських церковників у Національному заповіднику „Переяслав" мало хто знає. УПЦ МП хоче захопити визначну пам'ятку – Михайлівську церкву, щойно відремонтовану за кошт держави. Мова йде про наказ Міністерства культури від 6 вересня 2007 року про спільне користування Свято-Михайлівською церквою у Переяславі-Хмельницькому. Автор наказу – міністер Юрій Богуцький.

Переймаючись проблемами релігійної громади УПЦ МП, він наказав погодитися з пропозицією релігійної громади щодо спільного користування пам'яткою архітектури національного значення і у тижневий термін укласти з релігійною громадою договір про спільне постійне безоплатне користування Михайлівською церквою Митрополит УПЦ МП Володимир негайно видав указ про перенесення розміщеного в церкві Музею українського одягу до Історичного музею.

Отаке діється в Україні: провідник чужинської церкви видає указ, а українські державні чиновники вищого ранґу „беруть під козирьок" і кидаються той указ виконувати, порушуючи все, що можна. Виникає просте запитання: хлопці, а чи ви з України?

Віктор Тригуб,
редактор журналу„Музеї України",
Київ

Дивна ностальгія за радянщиною

Якогось літнього вечора чи радше вночі з 21 на 22 липня ц. р. на київському телебаченні у програмі „Ера" йшов документальний фільм про колишнього Першого секретаря ЦК Комуністичної Партії України Володимира Щербицького.

Своїми хвалебними споминами про ганебного русифікатора України часів т. зв. застою поділились, між іншими, Віталій Врублевський – особистий асистент В. Щербицького, Микола Мащенко – колишній генеральний директор Київської кіностудії ім. Олександра Довженка, Віталій Масол – колишній прем'єр-міністер України, та Валентина Шевченко – колишня голова Президії Верховної Ради Української РСР.

Всі до одного так прославляли цього вислужника Москви – за „організаторський хист" та „інтеліґентність", що аж нудити почало в шлунку. Особливо вразили подиву гідні слова М. Мащенка, коли він сповістив, що В. Щербицького не можна критикувати, бо, мовляв, цієї людини „вже немає між живими".

Чи треба сьогодні комусь пригадувати, що той самий В. Щербицький був безпощадним катом української культури, суворим нищителем української кіноіндустрії, в якій роками працював режисером М. Мащенко? Згідно з такою „філософією" М. Мащенка, не можна й Сталіна критикувати, бо, мовляв, „він вже неживий"....

Своїми думками про брежнєвського кермanича встигла поділитись і В. Шевченко, яка з усіх сил намагалась розчулити глядача, бо „важко Щербицький пережив Чорнобиль". Тим часом задокументованою правдою є, що В. Щербицький разом з тією ж В. Шевченко вигнали на Хрещатик, під радіяційну хмару, дітей на параду, щоб „гідно" відзначити Перше травня...

Також тепер не минає дня, щоб читач української преси чи глядач українського телебачення не завважить, як прем'єр-міністер Віктор Янукович "показує пальцем" на главу держави, таким чином спонукуючи Президента Віктора Ющенка все активніше обороняти свою особисту честь і політичний авторитет. Важко собі уявити щось подібне на Заході, зокрема в Америці, де президент США терпів би такі щоденні наклепи від своїх підлеглих, особливо в особі одного зі своїх секретарів-міністрів.

Немає сумніву, що В. Янукович, який в принципі вже давно діє як „другий президент" сьогоднішньої української держави, буде всіма силами прагнути, щоб поступово руйнувати репутацію і нищити політичне становище теперішнього президента, доки сам не прорветься до цієї, так жаданої ним, посади.

9 вересня ц. р. тижневик "The Ukrainian Weekly" надрукував „Editorial", в якому дуже влучно оцінено передвиборну парляментську кампанію як свого роду „цирк". Так, це не тільки цирк, а „театр абсурду", і доки Україною буде керувати „Уряд коаліції", годі очікувати політичної стабільности, національної єдности і загального соціяльного добробуту в сучасній Україні.

Ілля Лабунька,
м. Київ

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи", просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували 100-річчя Романа Шухевича та 65-ту річницю створення УПА

Ветеранові УПА Надії Ґоляш вручає відзнаку Мирон Лущак.

ЧИКАҐО. – 7 жовтня українська громада міста відзначила 65-річчя створення Української Повстанської Армії (УПА) та 100-річчя від дня народження Командувача УПА Романа Шухевича.

Піднесеному громадському настроєві сприяв указ Президента України Віктора Ющенка про відзначення різними заходами 100-річчя від дня народження Р. Шухевича. Правда, в указі не було згадки, що Р. Шухевич – славний командир УПА, але визнання його чільним провідником українського визвольного руху XX ст. та визначним військовим і політичним діячем було позитивним кроком, який обіцяє, що також прийде визнання УПА воюючою стороною в Другій світовій війні.

Вшанування Р. Шухевича та 65-ої річниці УПА відбулися при участі багаточисельної публіки. Дійство почалося внесенням американського та українського прапорів, яке здійснили українсько-американські ветерани та молодь з СУМ і Пласту. Відтак під звуки музичного салюту було вшановано однохвилинною мовчанкою ветеранів УПА, що відійшли у вічність. Свято відкрив голова комітету Мирон Лущак.

У програмі брали участь українські молодіжні ансамблі з Канади під мистецьким керівництвом Романа Ясінського. Їм була надана честь започаткувати програму молитвою „Богородице Діво”.

Після гостей з Канади місце на сцені зайняв чикаґський хор СУМ, який під проводом диригента Володимира Поповича виконав в’язанку повстанських пісень та твір Миколи Фоменка „Не спи, моя рідна земля” в музичному аранжуванні диригента.

Запрошений до слова консул України в Чикаґо Олег Шевченко привітав присутніх зі святом і зачитав лист-привіт від Президента України В. Ющенка до організаторів свята, в якому Президент згадав поіменно ветеранів УПА, що живуть в Чикаґо чи переїхали до інших міст свого замешкання. Потім був виступ драматичної групи, яка, за постановкою Анни Лукач, виконала „Слово про вірний ліс” – драматичний твір Романа Завадовича, відомого українського письменника, колишнього мешканця Чикаґо.

Д-р Петро Потічний, який не зміг прибути до Чикаґо, переслав текст своєї доповіді, яку зачитала Наталія Ярова.

Подальшу частину святкової програми виконали три співочі групи та духова оркестра з Канади: чоловічий хор „Оріон”, в репертуарі якого переважали повстанські пісні, жіночий хор „Левада” (сольо – Заслужений артист України Віктор Шевель).

Духова оркестра „Авангард” розважала присутніх виконанням маршів на мотиви повстанських та інших пісень в інструментальній обробці свого диригента маестро Р. Ясінського. Відтак присутні знову вітали на сцені мішаний хор, який заспівав „Засяло сонце золоте” (муз. Івана Недільського) та пісню УПА „Ми українські партизани” (аранжування Василя Кардаша).

Зворушливим було вручення грамот, виданих Головною управою Товариства колишніх вояків УПА ім. Тараса Чупринки ветеранам УПА. Ведучий програмою святкового Лука Костелина зачитував імена 22 ветеранів УПА, яким М. Лущак вручав грамоти, а Н. Ярова – червоні троянди. Оплесками вітали присутні ветеранів УПА. Ведучий висловив вдячність всім ветеранам УПА, які в молодих роках свого життя ставали на захист своєї Батьківщини, а також всім виконавцям мистецької програми, українській фінансовій інституції „Самопоміч” – за фінансування свята.

Завершенням святкового дійства був виступ канадських гостей – мішаного хору разом з оркестрою. У їх виконанні могутньо прозвучали „Стоїть курган“ (муз. І. Шамо, солістка Наталка Процьків-Бабицька) та „Пісня про Україну” (муз. К. М’язкова).

Святкування закінчилися виконанням гимну „Ще не вмерла Україна”. Пам’ять про свято зберігатиме програмка-книжечка, в якій, крім святкової програми, поміщені указ Президента В. Ющенка, статті про Р. Шухевича і УПА, Присяга вояка УПА, імена ветеранів УПА, що проживають в Чикаґо, і тих, що відійшли, багато світлин та іншого різноманітного матеріялу.

Лука Костелина

На святковому вечорі в Чикаґо.

Колишні гімназисти знову згадали Зальцбурґ

Олександер Білик

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Від 6 до 9 вересня на Союзівці відбувався з'їзд колишніх учнів Української гімназії в Зальцбурзі, Австрія. В ньому взяло участь майже 90 учнів зі своїми родинами. Це був з черги 20-ий з'їзд. Перший відбувся в жовтні 1958 року на оселі Українського Робітничого Союзу в Ґлен Спей, Ню-Йорк.

В четвер, 6 вересня, деякі колишні учні вже прибули на оселю, а в п'ятницю зранку з'їжджалося все більше й більше учасників, деякі зі своїми родинами, в товаристві дітей і внуків. Усіх прибулих дуже справно реєстрував Михайло Белендюк, теперішній мешканець Фльориди. Деякі прибулі, користаючи з теплої погоди, мандрували після обіду крутими лісовими стежками до гірського потічка Союзівки.

Цього вечора запросили невелику групу своїх друзів Леся і Павло Палієнки до свого мешкання з гарною терасою в будинку „Карпати", на дружній коктейль. Там гості розвеселялися приятельською гутіркою, піснями і призабутими споминами. З жалем згадували про шкільних товаришів, які відійшли від нас у таємничу вічність.

В п'ятницю вже з'їхалось багато нашої гімназійної братії. Голова Організаційного комітету з'їзду Микола Голінатий вітав „зальцбуржан" дружніми компліментами. „Перша лейді" з'їзду Л. Палієнко з великою ерудицією займалася програмою з'їзду. Л. Палієнко хоч народилася і виросла в Канаді, дивувала усіх своєю гарною українською мовою, співом і вмінням виконувати функції конферансьє...

Увечорі того ж дня почалась в будинку Союзівки „Зальцбурзька ватра", якою проводила Л. Палієнко. Програму розпочала Ліда Юрків-Белендюк рецитацією віршів відомого гумориста з України Павла Глазового. Дарця Княжинська-Семеґен подарувала усім цілу батерею соковитих „віців". Серію веселих жартів і скечів репрезентував Заслужений артист України Ростислав Василенко, з допомогою нашої відомої співачки Дарці Мінчак-Зєлик. На кінець програми виконавців обдаровано відповідними нагородами з презентами. Першу нагороду одержала Л. Юрків-Белендюк, другу – Д. Княжинська-Семеґен, третю – артист Р. Василенко і співачка Д. Мінчак-Зєлик. Після цієї вдалої програми присутні ще довго забавлялись гуртовим співом під батутою Л. Палієнко, при акомпаніяменті мандоліни Р. Василенка.

Суботній день після обідової пори, був призначений на ділові зібрання учасників з'їзду, які відбулися в приміщеннях бібліотеки. Ними проводив Ярослав „Сяхо" Криштальський. На початку президент УНСоюзу Стефан Качарай висвітлив короткий фільм про розбудову і діяльність Союзівки, а відтак почались наради учнів гімназії, які рекордувала Наталка Книш-Дума. На початку короткий звіт подав уступаючий голова з'їзду М. Голінатий. Йому висловлено подяку за його працю і вручено подарунок вдячности. Присутні учні після коротких нарад вирішили відбути за два

(Закінчення на стор. 11)

Учасники 20-го з'їзду колишніх учнів Української гімназії в Зальцбурґу.

Зустрічі „На Калиновім мості“

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Як можна „охрестити“ зустрічі похилого віку людей, які понад півстоліття тому переживали разом юність і зродили дружбу, яка з бігом часу міцніла і набирала нового чару? Адже мусить бути якась „маґія“ в тому, що заохочує людей переборювати різні життєві й побутові труднощі та притягає до зустрічі, „аби ще раз“.

Така зустріч відбулася на Союзівці 10-13 вересня і зібрала понад 120 учасників. Це вже була друга спільна зустріч колишніх учнів таборових гімназій у Карльсфельді, Реґенсбурзі, Ляндсгуті і Берхтесґадені (а реґенсбурзька – 18-та!).

Учасники почали з'їджатися в неділю, 9 вересня, так що на вечері була вже чимала гомінка громадка, включаючи прибулих із Каліфорнії, Чикаґо, Клівленду та й ближчих околиць.

У понеділок „Реґенсбурґ“ привіз табльо „Чарівні люди“, тобто світлини усіх, молодших на 60 років, і друге – на пам'ятку 60-ліття першого повоєнного пластового „джемборі“ у Франції 1947 року, в якому три юнаки з Реґенсбурґу взяли „самовільну“ участь. Теж були чепурні однодніки і програмки – все праця рук талановитої і працьовитої Оксани Теодорович з Чикаґо.

По полудні у великій залі „Веселки“ відбулося офіційне загальне відкриття, яким проводив координатор з'їзду Ігор Сохан. Були короткі виступи-привіти від кожної гімназії. Відчувалася приємна товариська атмосфера. Опісля була вичерпна доповідь д-ра Любомира Романкова „Пласт в Україні“.

Увечорі, в тій же залі, відбувся літературний вечір поезії Дарії Мельникович-Рихтицької (колись – із Реґенсбурґу, тепер з Дітройту). Вечір був вдалим – гарною вишивкою і квітами прикрашений стіл, елеґантна постава авторки, її вміння з легкістю і безпосередністю захопити слухачів, створити особливий настрій, виявлений вдячними оплесками.

У вівторок зранку рясний дощ щедро поливав Союзівку, але це не перешкодило бути всім у церкві. Щоправда, ніхто пішки не йшов! Цього дня випало два важливі відзначення: за старим стилем – свято Усікновення голови Івана Хрестителя і шоста річниця терористичного нападу 11 вересня, про що було відповідно згадано на Богослуженні. Вкінці відправлено Панахиду за померлих таборян і за жертви терору. Могутньо звучав спів усіх присутніх, а „Вічна пам'ять“ сумним дзвоном відбивалася у серцях.

По полудні кожна гімназія мала свої окремі зустрічі, а увечорі відбувся спільний бенкет, яким керував І. Сохан, а всі присутні на початку заспівали „Отче наш“. Зворушливою точкою було висвітлення уривків з фільму про Капелю бандуристів, про що розповів (і висвітлив) продюсер Орест Сушко. Багато спогадів і вражень викликали кадри з таборових виступів капелі, коли усі впізнавали молодих тоді бандуристів і згадували... Вкінці „кермо“ перебрала оркестра „Нові обрії“. Милозвучна музика, мелодійний спів, романтичні пісні – все викликало своєрідний настрій, забарвлений чималою дозою ностальгії. З одного боку було приємно слухати музику та спостерігати за танцями, а з другого боку – вкрадалася туга і жаль, що „молодість не вернеться“, а старість така докучлива.... Проте, і танці, і сум тривали до півночі...

У середу зранку була доповідь проф. Тараса Гунчака про Україну сьогодні, а по полудні – закриття, яким провадив І. Сохан. Після дискусії вирішено влаштувати таку спільну зустріч і наступного року.

Закінчено з'їзд чудовою „веселою ватрою“. Щоправда, ватра була імпровізована, без вогнища, у передпокої головного будинку, але такого особливого, чаруючого настрою давно не переживалося. Цю приємність у першу чергу треба завдячувати Миколі Ставничому, що з таким умінням і гумором провадив імпрезою, а також усім виконавцям програми.

Людмила Ярко-Почтар

Колишні ...

(Закінчення зі стор. 10)

роки свій черговий з'їзд.

Після того було обрано новий провід Організаційного комітету в такому складі: П. Палієнко – голова, Л. Палієнко – заступник голови, Євген Змий – скарбник, члени управи: Л. Юрків-Белендюк, Д. Княжинська-Семеґен, Богдан Гайдучок, Н. Книш-Дума та Ярослав Криштальський як дорадник.

Бенкет відбувся в їдальні. Його відкрив колишній голова з'їзду М. Голінатий. Він попросив колишнього учня гімназії, а тепер православного священика о. Юрія Базилевського поблагословити бенкетову їжу. Святковим бенкетом провадила Л. Палієнко. Президент УНСоюзу С. Качарай теплими словами привітав учасників з'їзду і побажав їм приємно провести свою зустріч. Щирий привіт і побажання своїм колеґам зложила колишня учениця гімназії, а тепер голова Союзу Українок Америки Ірена Книш-Куровицька. Оля Гнатейко передала привіт від управи Українського музею в Ню-Йорку, а голова Українського Інституту Америки Я. Криштальський вітав своїх шкільних товаришів з притаманним йому гумором. На кінець ведуча програмою попросила до слова голову чергового з'їзду учнів Зальцбурзької гімназії П. Палієнка. Він сказав кілька слів „навесело“.

На завершення сказав ще кілька слів зі своїх життєвих доріг Мирон Гнатейко, а після нього і Є. Змий. Це були справді цікаві спомини з минулого. А на кінець відома малярка Зеня Кучма-Кулинич подарувала на виграш свою гарну картину. Щасливцем виявився Мирон Гнатейко. Кінцевою молитвою о. Юрія Базилевського завершено цю приємну зустріч, але присутні не спішили со своїх кімнат, ще довго гуторили про минулі роки своїх студентських безжурних літ.

На другий день, в неділю вранці, учасники цього незабутнього з'їзду взяли участь у Службі Божій в церкві Святої Трійці, яку відслужив о. Петро Ґронцький. При цій нагоді під час проповіді він сердечно вітав всіх учасників з'їзду і побажав їм щасливого повернення до своїх домів. Після Служби Божої о. Ґронцький, при співучасті о. Ю. Базилевського, відправив Панахиду за померлих професорів і учнів Зальцбурзької гімназії.

А вже невдовзі після обіду учасники з'їзду залишали гостинну Союзівку – з надією, що за два роки знову повернуться сюди на 21-ий з'їзд. Прощалися під звуки усім нам улюбленої гімназійної незабутньої „Пісні про Зальцбурґ...

Американці допомагають сиротам в Україні

Стипендійна акція СУА, допомога сиротам в Україні з боку великої кількости комітетів, створених для цієї мети, допомога хворим через фонд Чорнобиля і з боку АГРУ – шпиталикові у Львові вже стали звичайними проявами благодійности української діяспори.

Але подиву гідна діяльність корінної американки Меріен Ольсен, яка віддано і творчо працює, щоб допомогти сиротам в Україні. М. Ольсен має добре серце і щиру душу, чується до обов'язку помагати сиротам, які цього потребують. Вона вибрала дітей-сиріт в Україні, яким допомагає вже вісім років. Одним з виявів її турботи є щорічне громадське зібрання на добродійний сніданок. Цього року імпреза відбудеться 4 листопада від 8-ої год. ранку до 1:30 по полудні, в неділю, в домівці „Лицарів Колюмба". Адреса: „St. Joseph Council Knights of Columbus", 199 River Road, New Milford, NJ. „Лицарі Колюмба" подаватимуть присутнім сніданок. Під час прийняття будуть висвітлені прозірки про життя дітей-сиріт, відбудеться льотерія, концерт українських пісень у виконанні сестер Наталії і Надії Павлишиних. Всі учасники дарують свій час і працю без винагороди.

На імпрезі співатимуть Наталя і Надія Павлишини.

Таблиця з світлинами організації „Нова надія для дітей".

„Нова надія для дітей", – американська допомогова організація постачає необхідні предмети сиротинцям в Одесі і сиротинцям, у яких живуть діти Чорнобиля. Ліки посилають через ООН дітям, які перебувають в лікарнях і хворіють від наслідків Чорнобильської аварії. Цю організацію створила і провадить М. Ольсен. Вона є частиною Міжнародного інституту перехрестя культури. М. Ольсен закликає українську громаду приєднатися до її проєкту, прийти на сніданок, купити квитки льотерії, подарувати гроші. Весь дохід з імпрези призначений на оплату перевезення зимового вбрання і різдвяних подарунків для дітей-сиріт.

За інформацією слід дзвонити до М. Ольсен: (201) 262-7544. Пожертви можна посилати до: „Hope for Children" 740 Plympton St., New Milford, NJ 07646.

Божена Ольшанівська,
Нюарк, Ню-Джерзі

Менор-коледж вітав членів Синоду УГКЦ

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 2 жовтня Менор-коледж вітав членів Синоду УГКЦ на сходах бібліотеки. Коли приїхав автобус з 50 владиками УГКЦ, президент коледжу сестра Кекілія Юрасінська попросила студентів, професорів і членів адміністрації стати довкола священиків і привітати їх тією теплотою, яка вже від давно притаманна цьому провідному дворічному католицькому коледжеві.

Митрополит Стефан Сорока представив кожного із них, подаючи ім'я і країну його резиденції. Студент Стівен Нотарфранческо в українському народному строї вручив Митрополитові китицю квітів. Відтак сестра Кекілія привітала владик від імені майже 1 тис. студентів. Манор-коледж є єдиною у світі Українською католицькою інституцією, яка була заснована виключно для освіти мирян. Президент згадала тісні зв'язки між Владикою Сотером Ортинським і матір'ю Оленою, настоятелькою сестер чину св. Василія Великого на початку минулого століття, які були суттєві для створення фундаменту Української Католицької Церкви в США.

Митрополит С. Сорока представив Самбірсько-Дрогобицького Єпископа Ярослава, який подякував представникам коледжу за гостинність. Після цього гості пішли до Духовного центру у сусідстві з монастирем сестер чину св. Василія Великого.

Микола Рудницький

УККА: ми активно працювали перед виборами

Представники політичних партій та бльоків на громадській зустрічі в Харкові.

ХАРКІВ. – 20 вересня Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) провів у Харкові четверту громадську зустріч в рамках передвиборної кампанії; мета цих зустрічей – активне спілкування між представниками політичних сил України та виборцями.

Одинадцять з 20 партій та бльоків, зареєстрованих для участи у позачергових парляментських виборах, взяли участь у цій зустріч у студії Радіо „Харків-2", єдиної україномовної радіостанції в Харкові з авдиторією, яка налічує 2 млн. слухачів.

УККА розпочав свою передвиборну серію громадських зустрічей „Вибір України – 2007" 14 вересня у Кіровограді, за участи семи партій та бльоків. На відміну від попередніх кампаній, перенесено ці акції у студії обласних радіостанцій, даючи виборцям можливість телефонувати зі своїми запитаннями і транслюючи діялоги політиків та виборців в прямому етері. Й коли у попередні роки у подібних зустрічах УККА взяло участь 20 тис. осіб, то цього року лише у харківській зустрічі – 2 млн. осіб.

„За два дні перед виходом програми в етер наша станція отримала понад 300 дзвінків, а під час самої зустрічі до нас зателефонувало понад 100 виборців", – розповідає Віталіна Зінківська, директор Радіо „Харків–2". „Співпраця з обласними радіостанціями є дуже ефективним методом спілкування з українськими виборцями", – говорить Вікторія Губська, директор київського бюра УККА. Питання виборців віддзеркалювали їхні щоденні переживання: у Кіровограді виборці питали про зниження високо рівня беробіття в місті, на громадській зустрічі у Львові 17 вересня вони обговорювали питання низьких пенсій.

З не меншим успіхом зустрічі відбулися в Одесі. На запитання слухачів відповідали представники „Нашої України – Народної самооборони", БЮТ, Партії Реґіонів, Всеукраїнського об'єднання „Свобода", Української соціял-демократичної партії та ін. Програму громадських зустрічей

УККА фінансує Національна Фундація Демократії (NED).

Пресове бюро УККА

Відбувся ...

(Закінчення зі стор. 1)

академічний рік, розвитку місійних парафій і програмі відродження парафій та на поступі, зробленому в напрямку конструкції Історико-освітнього комплексу.

На семінарі того вечора д-р Павло Міцевич, член Ради Митрополії і професор Медичної школи при Університеті Каліфорнії в Лос-Анджелесі прочитав лекцію „Чи (наукове) зрозуміння людського мозку означає кінець свобідного вибору?”, яка дала початок жвавій дискусії про вірування, віру, православне богослов’я та багато іншого.

Четвер, 4 жовтня, був призначений для засідань різних соборових комісій. Вечірня програма була запланована, як збірка фондів на Історико-освітній комплекс. У зв’язку з цим вшановано і трьох ієрархів з нагоди річниць кожного з них, а саме: Митрополита Константина – 40-ліття священства і 35-ліття єпископства; Архиєпископа Антонія – 35-річчя священства, 22 з них – єпископства; і Архиєпископа Всеволода – 20-річчя священства і єпископства.

Після вечері відбулася чудова музична програма, яку виконали Юліян Китастий, Наталія Гончаренко, Михайло Андрець і Роман Туровський. До неї входили традиційні релігійні пісні українських лірників та кобзарів – сліпих співців, що вживали ліру і кобзу, мандруючи по Україні, вони своїми піснями оповідали про її історію і культуру.

Далі йшла досить довга офіційна частина, повна любови і пошани до вкладу праці ієрархів у життя Церкви. Особливим гостем був Архиєпископ Деметріос, Екзарх Вселенського Константинопольського Патріярхату, Голова Постійної конференції православних єпископів Америки (SCOBA). Він тепло і з великою любов’ю привітав ювілярів від імені Патріярха Варфоломея та всіх православних ієрархів у США. Митрополит Іван з УПЦеркви Канади говорив про Митрополита Константина, Архиєпископ Юрій – про Архиєпископа Антонія, а Митрополит Карпато-Русинської Церкви Миколай – про Архиєпископа Всеволода.

Також присутнім на вшануванні ієрархів був Владика Василь (Лостен) з Української Католицької Церкви, який передав вітального листа від Світового Синоду Українських Католицьких Єпископів, що відбувався у США. Лист підписав Патріярх Любомир Гузар. Посол України в США Олег Шамшур, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко, представники Місії України до ООН та представники деяких українських громадських установ і кредитівок також були присутніми.

Після того, як Об’єднання УПСестрицтв оголосило свою щедру пожертву (300 тис. дол.), декілька організацій, парафій і окремих осіб склали свої пожертви.

Пленарна сесія в п’ятницю, 5 жовтня, розпочалася звітами деканатів та прицерковних організацій. Надія Мірчук, голова Об’єднання УПСестрицтв, підкреслила, що Об’єднання продовжує збирати фонди на Історико-освітній комплекс.

Вечір в п’ятницю був присвячений 75-ій річниці Голодомору-геноциду в Україні в 1932-1933 роках. Подали „обід”, який могли їсти ті, що загинули з голоду – суп з трави і хліб, який часом був з кори дерев. Посол О. Шамшур, і Генеральний консул М. Кириченко повернулися до осередку Митрополії на це жалібне відзначення Голодомору. Посол у своєму слові говорив про наслідки Голодомору і про те, що влада України обіцяє поставити у Києві відповідний пам’ятник, щоб народ ніколи не забув цієї трагедії. Він також говорив про пляни поставити пам’ятник у Вашінґтоні, та що Крайовий комітет відзначання Великого Голоду разом з Посольством України очолюють успішні заходи для отримання схвалення цього проєкту Конґресом США. Наступною промовляла Катя Міщенко-Мицик, член Комітету Пам’яті Голодомору в Чикаґо. Після цих промов кожний з учасників засвітив свічку із центральної свічки на їхньому столі, і всі мовчазною процесією пішли темрявою через місток до Церкви-пам’ятника на Панахиду, яку відслужено перед входом до церкви. Митрополит Константин, промовляючи перед Панахидою, пригадав присутнім, що церква, перед якою вони стоять, якраз і побудована, як тривалий пам’ятник жертвам Голодомору, яких згадується під час кожної Літургії в цій церкві.

В суботу, 6 жовтня, першою точкою програми було представлення студентів – членів Місійної подорожі 2007 року до сиротинців в Україні. Адам Кенеді, студент Темпл-університету у Філядельфії, зробив коротке відео з їх подорожі.

Собор закінчився заувагами Митрополита Константина, який подякував учасникам за їх присвяту себе і відданість Українській Православній Церкві і просив їх занести Духа і Світло додому, до своїх парафій і родин, розділяючи з ними все, пережите на цьому Святому Соборі. Протягом всього Собору щоранку в Церкві-пам’ятнику один з ієрархів з декількома священиками відправляв Літургію, а Вечірні служилися щовечора у каплиці Трьох Святителів в семінарії.

В неділю, 7 жовтня, в церкві-пам’ятнику Св. Андрія була відправлена Архиєрейська Служба Божа, очолена всіма ієрархами, включно з Владикою Андрієм, Єпископом Лондонським УАПЦеркви в діяспорі, який прибув на Собор у середу. Службу оздобив співом хор Церкви-пам’ятника, під дириґуванням Михайла Лева. Після св. Літургії Архиєпископ Антоній прийняв присягу всіх обраних до Ради Митрополії, Консисторії, Церковного суду та Контрольної комісії.

Відділ зовнішніх зв’язків УПЦ в США

Процесія перед початком Собору.

Делеґати 18-го звичайного Собору Святої Української Православної Церкви в США.

Новини з Острозької академії

Наприкінці жовтня і на початку листопада в США перебуватиме ректор Національного університету „Острозька академія" д-р Ігор Пасічник. Подаємо добірку новин з академії, які ілюструватимуть його розповіді про цей навчальний заклад.

Нові обрії співробітництва

ОСТРОГ, Рівненська обл. – Національний університет „Острозька академія" відвідала Галина Миронюк з Дослідницького центру історії імміграції Мінесотського університету (Мінеаполіс). Дослідницький центр був заснований у 1965 році з метою збереження архівних документів та бібліотечних колекцій, що стосуються історії еміграції до США. На основі Дослідницького центру були створені бібліотека та архівний фонд, базою для заснування якого стала колекція відомого українського вченого, професора Мінесотського університету Олександра Грановського.

Г. Миронюк є завідувачем українсько-американської колекції книг, займається налагодженням співпраці з українською громадою. Під час візити до Острозької академії вона зустрілася зі студентами університету, розповіла про діяльність центру, його історичне підґрунтя та ролю у суспільному житті українських емігрантів. Важливим питанням були шляхи можливої співпраці, серед яких – передання Острозькій академії фільмокопійукраїнськихперіодичних видань та альманахів, що виходили поза Україною від кінця XIX ст., рідкісних українських книг, що видавалися поза Україною, організація обмінних програм, які допомогли б студентам Острозької академії працювати у Дослідницькому центрі історії еміґрації.

Стипендії студентам академії

Фонд учнів колишньої Української гімназії в Рівному, який діє в університеті, надає стипендії студентам Острозької академії. Його створили американці українського походження на чолі з Олександром Михалюком. Фонд надає допомогу студентам, котрі відзначилися особливими досягненнями у навчанні, а також активною життєвою позицією та участю у громадській діяльності. В рамках співпраці з університетом була запроваджена щорічна іменна стипендія, розмір якої встановлює Стипендійний комітет у Філядельфії. Визначено певні критерії, якими повинні володіти студенти університету для отримання ґранту. При цьому було враховано почуття патріотизму та активну життєву позицію студента, відмінне навчання, участь у суспільно-громадському житті як свого навчального закладу, так і країни в цілому та у політичному житті нації. Участь у конкурсі беруть уродженці Волині або нащадки воїнів УПА.

Ліцеїсти у парадних строях.

Острозькі ліцеїсти на марші.

Співпраця О. Михалюка з університетом не обмежується діяльністю Фонду. Нещодавно він передав для Інституту досліджень української діяспори та наукової бібліотеки власну колекцію книг, до якої входять книги про мистецтво, мистецькі альбоми, літературні збірки.

Майбутність українського війська

При Національному університеті „Острозька академія" 17 вересня 2001 року створено обласний ліцей-інтернат з посиленим військово-фізичним вишколом.

Засновник цього навчального закладу – Рівненська обласна державна адміністрація. Головними завданнями військового ліцею є виховання шанобливого ставлення до народних традицій і звичаїв, державної мови, національних цінностей українського народу. Ліцей готує фізично здорових, вольових осіб, спроможних переносити труднощі військової служби.

До Острозького обласного ліцею-інтернату приймають юнаків, як правило, з Рівненської области, віком 15 років, які виявляють бажання стати офіцерами Збройних Сил України та мають базову загальну середню освіту.

Вікторія Скуба

Дякують ректор і спудеї

Президентові Українського Народного Союзу Стефанові Качараеві.

З приємністю повідомляємо, що 24 вересня на рахунок Благодійного фонду „Острозька академія" надійшли переказані Вами 60 тис. дол., з яких 50 тис. будуть використані на видавничу діяльність та інші потреби академії, а 10 тис. – для дітей-сиріт, напівсиріт та дітей з бідних сімей, які навчаються на підготувальних відділеннях. Висловлюємо Вам і усім благодійникам щиру подяку від викладачів, спудеїв та слухачів підготувального відділення університету.

З глибокою повагою,

проф. **Ігор Пасічник**, ректор університету

З листів до Української Національної фундації УНСоюзу

Ігор Литвин: „Щиро вдячний за допомогу, яка дала мані можливість безкоштовно навчатися на підготувальному відділенні університету. Моєю мрією є оволодіння спеціяльністю „Економічна кібернетика". Обіцяю, що ваша допомога і турбота про мене не будуть марними".

Катерина Литвинчук: „Щиро дякую за наданий мені ґрант для навчання на підготувальному відділенні. Я буду поступати на навчання за спеціяльністю „Документознавство". Бажаю Вам, щоб у Вашому житті були тільки соняшні, радісні дні, а люди, які Вас оточують, завжди дарували Вам свої усмішки і тепло".

Олег Омельчук: „Національний університет „Острозька акдемія" – це мрія мого життя. Я записався на підготувальне відділення і висловлюю щиру подяку за наданий мені ґрант для навчання. Я вірю, що пройду вступний тест за спеціяльністю „Фінанси" і вчитимуся ня економічному факультеті".

Віта Бахонська: „Хочу подякувати за підтримку, яку мала впродовж семи місяців навчання. Я ще не стала студенткою правничого факультету, але вірю, що обов'язково нею стану".

Василь Лобозинський: „Багато дітей, які хочуть навчатися в університеті, виросли в малозабезпечених сім'ях і не мають коштів, щоб заплатити за навчання. Завдяки Вашій підтримці і у нас з'явилася можливість навчатися в університеті. Я теж навчатимуся на гуманітарному факультеті за спеціяльністю „Релігієзнавство".

Інна Захарчук: „Добре, що на світі є такі небайдужі люди, які допомагають бідним дітям. От і я змогла здійснити свою мрію і вчитися за спеціяльністю „Документознавство та інформаційна діяльність".

Галина Лещенко: „Я впевнена, що Ви прагнете зробити якомога більше для підлітків, які потребують допомоги, адже Ви не просто даєте гроші, а простягаєте руку підтримки".

UNITED STATES POSTAL SERVICE®

Statement of Ownership, Management, and Circulation
(All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title: SVOBODA
2. Publication Number: 5 3 0 _ 4 2 0
3. Filing Date: OCT 5, 2007
4. Issue Frequency: WEEKLY
5. Number of Issues Published Annually: 52
6. Annual Subscription Price: $45.00/Members $55.00/Non-Members
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication *(Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®)*:
SVOBODA
PO BOX 280 2200 ROUTE 10
PARSIPPANY NJ 07054

Contact Person: WALTER HONCHARYK
Telephone *(Include area code)*: 1-973-292-9800

8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher *(Not printer)*:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
PO BOX 280 2200 ROUTE 10
PARSIPPANY NJ 07054

9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor *(Do not leave blank)*

Publisher *(Name and complete mailing address)*:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
PO BOX 280 2200 ROUTE 10
PARSIPPANY NJ 07054

Editor *(Name and complete mailing address)*:
ROMA HADZEWYCZ
SVOBODA
PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054

Managing Editor *(Name and complete mailing address)*:
(SAME AS ABOVE)

10. Owner *(Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)*

Full Name	Complete Mailing Address
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.	PO BOX 280 2200 ROUTE 10
	PARSIPPANY NJ 07054

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box → ☐ None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status *(For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)*
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
☒ Has Not Changed During Preceding 12 Months
☐ Has Changed During Preceding 12 Months *(Publisher must submit explanation of change with this statement)*

PS Form **3526**, September 2006 *(Page 1 of 3 (Instructions Page 3))* PSN 7530-01-000-9931 **PRIVACY NOTICE**: See our privacy policy on www.usps.com

13. Publication Title: SVOBODA
14. Issue Date for Circulation Data Below: OCTOBER 5, 2007

15. Extent and Nature of Circulation			Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies *(Net press run)*			6,000	6,000
b. Paid Circulation *(By Mail and Outside the Mail)*	(1)	Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 *(Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)*	4,821	4,821
	(2)	Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 *(Include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)*	0	0
	(3)	Paid Distribution Outside the Mails Including Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	486	486
	(4)	Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g. First-Class Mail®)	50	50
c. Total Paid Distribution *(Sum of 15b (1), (2), (3), and (4))*			5,357	5,357
d. Free or Nominal Rate Distribution *(By Mail and Outside the Mail)*	(1)	Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	69	69
	(2)	Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	0	0
	(3)	Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g. First-Class Mail)	20	20
	(4)	Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail *(Carriers or other means)*	71	71
e. Total Free or Nominal Rate Distribution *(Sum of 15d (1), (2), (3) and (4)*			160	160
f. Total Distribution *(Sum of 15c and 15e)*			5,517	5,517
g. Copies not Distributed *(See Instructions to Publishers #4 (page #3))*			483	483
h. Total *(Sum of 15f and g)*			6,000	6,000
i. Percent Paid *(15c divided by 15f times 100)*			97.10	97.10

16. Publication of Statement of Ownership
☒ If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the OCT 19, 2007 issue of this publication.
☐ Publication not required.

17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: ADMINISTRATOR
Date: OCTOBER 5, 2007

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

PS Form **3526**, September 2006 *(Page 2 of 3)*

ПРЕСОВИЙ ФОНД СВОБОДИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 2007 Р.

55 дол.	Бардин Ігор	Торонто, Онт., Канада
	Почтар Людмила	Скач Плейнс, Н. Дж.
45	Крук Мирослава	Вилис, Миш.
	Легета Микола	Ворен, Миш.
	Шустак Степан	Айсліп, Н. Й.
	Винар Любомир	Равіна, Огайо
40	Кобаса Олександер	Вілліямставн, Н. Дж.
35	Гончарі Марія і Іван	Ром, Н. Й.
30	Феленчак Степан	Ню-Берн, Пн. К.
25	Андрусяк Марія	Ворен, Миш.
	Лучка Йосиф	Гартфоед, Кон.
	Пберишин Ярослав	Джамайка, Н. Й.
	Ременюки Віра і Леон	
у пам’ять	Катерини Сенчишак	Кеноша, Виск.
	Стецура Іван	Мідлеборрґ Гтс, Огайо
20	Беца Павло	Лорейн, Огайо
	Гафткович Іван	Трентон, Н. Дж.
	Колінко Оксана	Філядельфія, Па.
	Мосійчук Аскольд	Клірвотер, Фла.
	Савчук Іван	Філядельфія, Па.
	Смит Христина	Гарізбірґ, Па.
	Школяр Анна	Манагакем, Н. Дж.
15	Бохно Михайло	Етобіко, Онт., Канада
	Ханас Петро	Олк Лон, Іл.
	Ґлюх Роман	Мидл Вилич, Н. Й.
	Коваль Галина	Іст Гемптон, Мас.
	Коваль Теодор	Вепстер, Н. КЙ.
	Мірчук Микола	Лівінґстон, Н. Дж.
	Мицьо Беатріче	Гамілтон, Онт., Канада
	Петрик Федір	Левітавн, Па.
	Прокопович Іриней	Калабасас, Каліф.

15 дол.	Зайло Еміль	Кісімі, Фла.
	Зидовська Анна	Марґейт, Фла.
10	Бурачинський Богдан	Флорам Парк, Н. Дж.
	Бурбело Ґ.	Вестерлі Р. Ай.
	Бурдин Лев	Мидл Велич, Н. Й.
	Дейчаківська Надія	Брексвіл, Огайо
	Довмат Валентин	Соп Лейк, Ваш.
	Дрощак-Лисяк Люба	Оборн, Н. Й.
	Ференцевич Юрій	Джерзі Сиmі, Н. Дж.
	Галич Віталій	Бенсон, Аріз.
	Гуцуляк Олександра	Балтимор, Мд.
	Гурський Петро	Челтелгем, Па.
	Якубяк Ольга	Чикаґо, Іл.
	Яремчук Юрій	Істон, Па.
	Лащук Ірина	Вудстак, Джа.
	Лонишин Софія	Самерсет, Н. Дж.
	Ликтей Ярослав	Вайтсборо, Н. Й.
	Пільгуй Дмитро	Філядельфія, Па.
	Приймак Мирослава	Рочестер, Н. Й.
	Семенець Зоя	Мінеаполіс, Мін.
	Семущак Стефанія	Вудсайт, Н. Й.
	Стеткевич Ярослав	Ворен, Миш.
	Сеґіда М.	Іст Гановер, Н. Дж.
	Вальчук Юрій	Аннандел, Н. Дж.
5	Басараб Катерина	Філядельфія, Па.
	Білоус-Кратко Роза	Юніон, Н. Дж.
	Богданська Таїса	Нюарк, Н. Дж.
	Брунда Михайло	Ґартфілд, Н. Дж.
	Харків Олександер	Філядельфія, Па.
	Добош Анна	Брентвуд, Тен.
	Гальчук Микола	Парма, Огайо

5 дол.	Гриценяк Ярослав	Фріпорт, Іл.
	Іванків Надія	Чикаґо, Іл.
	Янко Іван	Гавал, Н. Дж.
	Каша Семен	Розел, Н. Дж.
	Кавка Володимира	Дрексел Гіл, Па.
	Коблянський Мирон	Шарлот, Пн. К.
	Котляр Юліян	Кліфтон, Н. Дж.
	Коверко Олег	Чикаґо, Іл.
	Кульматицький Володимир	Сідер Нолс, Н. Дж.
	Кулинич М.	Джексон Гтс, Н. Й.
	Курило Ольга	Етобіко, Онт., Канада
	Ладанай Степан	Ґлен Спей, Н. Й.
	Лозовий Ярослав	Гемон, Інд.
	Лукасевич Ольга	Філядельфія, Па.
	Медюх Марія	Випані, Н. Дж.
	Новосад Олександер	Дейтона Біч, Фла.
	Олійник Анна	Філядельфія, Па,
	Паращук Михайло	Колчестер, Кон.
	Пастушок В.	Маркус Гук, Па.
	Приймак Степан	Рочестер, Н. Й.
	Пихович Н.	Прескот Велі, Аріз.
	Старущак Френцес	Велент, Онт., Канада
	Сухоренко Анна	Голівуд, Фла.
	Сиротюк Наталія	Сомерс. Кон.
	Цісельська Тамара	Гантер, Н. Й.
	Юркевич Марія	Іст Гановер, Н. Дж.

Разом 1210 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

Всеамериканська конференція вчителів Шкіл українознавства

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – Всеукраїнська конференція вчителів Шкіл українознавства Шкільної ради при УККА відбулася 5-7 жовтня на оселі СУМА в Еленвілі, Нью-Йорк. Конференція підтримала Шкільну раду в її праці для добра і розвитку Шкіл українознавства та всієї української спільноти в Америці і ухвалила підтримувати українську мову в церквах і користуватися нею; більше звертати увагу на потреби українського шкільництва та всіляко підтримувати його. Конференція закликала членів української громади, що мають дітей шкільного віку, посилати їх до українських шкіл, українських дипломатів та працівників дипломатичних установ України за кордоном посилати своїх дітей до Шкіл українознавства.

Конференція підтримала зусилля ветеранів ОУН і УПА щодо визнання УПА стороною, котра воювала у Другій світовій війні, і визнання їхнього вкладу у боротьбу за відновлення Української державності; підтримала зусилля Української держави в досягненні міжнародного визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні геноцидом проти українського народу з усіма моральними і правовими наслідками.

Конференція засудила спроби „п'ятої колони" і проросійськи налаштованих політичних сил в Україні домогтися введення російської мови як другої державної мови шляхом нагнітання вигадок про потребу захисту російської мови в Україні.

Конференція звернулася до Президента України Віктора Ющенка і до українського народу з вимогою стати на сторожі національної історичної пам'яті і справедливости, протистояти політичній та інформаційній окупації України та не допустити відкриття на українській землі пам'ятників гнобительці українського народу російській цариці Катерині II.

Д-р Володимир Боднар,
Микола Дупляк

Користуйтеся
веб-сайтами „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
www.ukrweekly.com

Фотовиставка

“УПА: ІСТОРІЯ НЕСКОРЕНИХ”

можна буде оглянути в українських громадах.

Головна Управа ООЧСУ запрошує все громадянство відвідати унікальну виставку фотознімок з бойового життя УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ, які раніше ніколи не були опубліковані. Виставка в кольорах розміщується на 22-ох двометрових банерах з поясненнями.

Просимо Управи Відділів ООЧСУ і УККА подбати вчасно та повідомити Вашу громаду, в які дні та де має відбутись виставка.

Виставки можна оглянути:

Воррен, Мі. - 31 вересня
Ukrainian Cultural Center
26601 Ryan Road
Bohdan Fedorak 586-757-7910

Нюарк, Н.Дж. - 7 жовтня – неділя
St. John Ukrainian Catholic Church
719 Saford Avenue
Ivan Burtyk 973-779-4063

Пассейк, Н.Дж. - 13 до 14 жовтня
Ukrainian Center
240 Hope Avenue
Ivan Burtyk 973-779-4063

Клівленд, Огайо - від 12 до 14 жовтня
Pokrova
6810 Broadview Rd.

Ню- Йорк, Н.Й. – 14 жовтня
The Ukrainian Museum
222 East 6th Street
212-228-0110

Виппані, Н.Дж. - 27 жовтня
Ukrainian-American Cultural Center of NJ
60 North Jefferson Rd.
Michael Koziupa 973-984-9132

Йонкерс, Н.Й. - 27-28 жовтня
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Avenue
Joseph Bodnarchuk 914-376-2049

Вотервліт, Н.Й. - 31 жовтня
Ukrainian American Citizens Club
402-25th.St.
Mykola Fil 518-785-7596

Ютика, Н.Й. - 1 листопада.
Saint Volodymyr the Great UCC
4 Cottage Place
O. Liszczynsky 315-732-5911

Сиракюз, Н.Й. - 2 листопада
Syracuse Ukrainian National Home
1317 W. Fayette St.
Orest Hrycyk 315-469-1472

Вебстер, Н.Й. – 3 листопада
The Ukrainian Club
1970 Empire Blvd.
Walter Rabarsky 585-482-8253

Бафало, Н.Й. - 4 листопад
Ukrainian Home Dnipro
562 Genesee Street
Helen Turyk 716-741-3416

Чикаґо, Іл. – від 2 до 18-го листопада
Ukrainian National Museum
2249 W. Superior St.
Pavlo T. Bandriwsky 773-598-2100

Стемфорд, Кон. – 9 листопада
The Ukrainian Museum –Library
39 Clovelly Rd.
Lubow Wolenetz 203-323-8866

Гартфорд, Кон. –10- листопада
Ukrainian National Home of Hartford Inc.
961 Wethersfield Avenue
Vasyl Kybalo 860-965-8349

Бетезда, Мд. – 17 листопада
Westland Middle School
5511 Mass. Ave.
Nusia Kerda 410 327-9841

Балтимор, Мд. - 18 листопада
St. Michael Ukrainian Catholic Church
2401 Eastern Ave.
Nusia Kerda 410 327-9841

Юніондейл, Н.Й.– 25 листопада
St. Vladimir's Ukrainian Parish Center
226 Uniondale Avenue
Dmytro Trojanowskyj 516-674-3675

Дженкінтавн, Па. – 1 - 2 грудня
Ukrainian Educational and Cultural Center
700 Cedar Road
Yuriy Nakonechny 215-533-9436

Трентон, Н.Дж. – 16 грудня
Ukrainian National Home
477 Jeremiah Ave
Yuriy Nakonechny 215-533-9436

По додаткові інформації просимо телефонувати:

І. Буртик (973) 779-4063

e-mail: jburtyk33@optonline.net

П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЖОВТНЯ 2007 р.

ВИСЛІДИ ВИБОРІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ

беруть участь:

ХРИСТЯ ФРІЛАНД, АДРІЯН КАРАТНИЦЬКИЙ і ТАРАС КУЗЬО

Від год. 6-ої до год. 7-ої веч.
висвітлення відео з виборів і перекуска;
від год. 7-ої до год. 8-ої веч. – доповіді;
від год. 8-ої до год. 9-ої – дискусія

Український Інститут Америки
2 East 79th St. Fl 1. New York, NY 10021
Тел.: (212) 288-8660

E-mail: mail@ukrainianinstitute.org
Web.: www.ukrainianinstitute.org

UKRAINIAN SPORTS FEDERATION OF U.S.A. AND CANADA

2007 UKRAINIAN VOLLEYBALL CHAMPIONSHIPS
THE Championship Tournament for Ukrainian Sports Clubs

 SATURDAY NOVEMBER 10, 2007
Games begin 9:00 AM sharp!

2007

At the UACCNJ in Whippany NJ
And at the POWERZONE Volleyball Center in Denville, NJ
6 Courts! Pro Surface! Perfect Nets & Antennae! V-Ball for the Purist!
(3 Luger Road, off Route 53, between Route 46 & Interstate-80 to the North and Route 10 to the South, in the middle of Morris County)

Ukrainian Sports Clubs are invited to enter teams in the following divisions:
BOYS (Under-18 born in 1990 or later)
GIRLS (Under-18 born in 1990 or later)
MENS OPEN
WOMENS OPEN
SENIORS (Over-45 born 1962 or earlier)
(Note: Boys and Seniors Divisions permit mixed gender teams.)

6 v 6 Volleyball Competition
Trophies for Teams and for Individual Players
First, Second & Third Place - All Divisions

All-USCAK Teams will be selected
Spikers, Servers, Blockers, Best Defense & Best Offense

$250 Entry Fee per Team - Eight Player Rosters
Deadline for applications by October 15th, 2007
Mail Payment, Registration Form and Roster Form to:
UACCNJ / USCAK, Attn: Myron Bytz, 60C N. Jefferson Road, Whippany NJ 07981
Check is payable to “U.S.C.A.K.”
Fee includes Lunch and Awards Dinner for all players
Special Lodging Accomodations: $89/night includes transport from Newark Liberty International Airport and Continental Breakfast

Website: **www.socceragency.net/uscak**
Website contains:
Application Form
Team Roster Form
Rules & Regulations of Competition
Lodging Information
USCAK Membership Form

Inquiries? Myron Bytz at 973-989-5800 or **myronbytz@optonline.net**

Note: All teams must be sponsored by USCAK-affiliated sports clubs
See website for current list of Affiliates
and for USCAK Membership Form to establish or re-activate membership

---

ДО СОРОКОВИН ВІДХОДУ

Достойний пам'яті і пошани

Ярослав Сватко

Василь Кук, як явище в українському національно-визвольному русі, заслуговує на серйозну аналітичну статтю. Однак, зараз у мене зовсім не той стан душі, коли пишеться аналітика, а пам'ять про нього необхідно зафіксувати, щоб спогади не загубились в щоденній суєті. Тому пишу цей спогад, і наперед прошу вибачення в читача за деяку хаотичність тексту. Це скоріше текст про те, який був Василь Кук, як людина, яку я бачив зблизька. А біографію (радше автобіографію) можна буде прочитати в останній книжці „УПА в запитаннях та відповідях Головного Командира", там є багато фрагментів його біографії.

Моя перша зустріч з Василем Степановичем Куком відбулася в липні 1990 року. Він сам подзвонив мені, і потім ми довго сиділи на прохідній корпусу Політехніки, проговоривши усю обідню перерву і шмат часу після неї. Трохи дивна була для мене ця розмова, бо В. Кук більше запитував, а я відповідав, хоча мені хотілося, щоб було навпаки. Думаю, приводом для його інтересу до моєї особи стало рішення Львівської міської ради щодо Акту 30 червня, текст якого писали ми з Володимиром Середою (зараз – голова Товариства „Надсяння" – українців, переселених з Закерзоння), і яке тоді ж, з моїми коментарями, Ганя Стеців запустила в етер „Свободи". В. Кукові важливо було знати, що я думаю, і за якими принципами живу.

Тоді вже на Львівщині створилось Братство УПА, і ми говорили про можливі акції, завдяки яким можна було пропагувати визвольну боротьбу. Я передав йому свої литовські контакти, і завдяки В. Кукові теж, на Покрови цього ж року львівські упівці приймали в сесійному залі міськради литовських „зелених братів". Тоді ж В. Кук зв'язав мене з проф. Володимиром Косиком, від якого я почав отримувати науково-популярні тексти про боротьбу УПА не лише проти СРСР, але й проти Німеччини. Для нас, в умовах ще існуючої радянської пропаґандивної машини, це було дуже важливо. Сам В. Кук „підкидав" мені дуже корисні в роботі з людьми свіжорозсекречені Інститутом марксизму-ленінізму листи Леніна, у яких „вождь світового пролетаріяту" пояснював доцільність терору проти священиків, селян і дрібної буржуазії, кого, в яких кількостях і наскільки публічно розстрілювати – все це ми використовували як дуже дієві тоді арґументи.

Однак до проголошення Незалежности ми зустрічалися не частіше одного разу на два місяці, і завжди – у Львові... В березні 1992 року ОУН (бандерівська) проводила першу від часів боротьби УПА конференцію в Україні. В. Кук був у числі її учасників. Але в президію його не посадили. Річ у тім, що стосовно всіх чільних діячів ОУН, які перейшли радянські тюрми, і зараз почали активне громадське життя, Служба безпеки провела розслідування на предмет можливого коляборування з КГБ. На час слідства існував неписаний мораторій на експонування цих громадських діячів, саме – неписаний, я думаю, що в рішеннях Проводу цього нема, це була просто як звичаєва норма. І сам В. Кук до цього ставився з повним розумінням, бо ж перевіряли не тільки його.

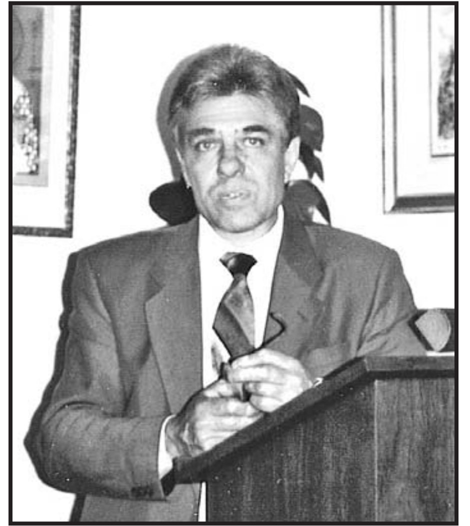
Десь від 1995 року В. Кук починає з'являтись у президіях, насамперед Братства УПА, і це є знак результату слідства. Я пишу про це тому, що час від часу, коли якась праця В. Кука викликала більший резонанс у суспільстві, національно-демократичним середовищем починали ходити неймовірні звинувачення на його адресу. Так от, безпека не виявила жодної людини, яку б судили за свідченнями В. Кука. І після того, як перевірка закінчилась, до таких звинувачень почали ставитися, як до провокацій з боку ворожого середовища, а В. Кук почав з'являтись у президіях.

Є один момент у житті В. Кука, який для мене є дуже показовим у його ставленні до особистого, коли загрожене загальне. Свого часу В. Кукові дорікали його листом до діяспори у „Вістях з України", який буцімто є свідченням його коляборації. Це питання також було предметом слідства, і тому рано чи пізно з'являться архівні документи.

Коли загинув „Дальнич" – шеф СБ ОУН на Закерзонні, КҐБ за кілька років спільно з польською службою безпеки організували в Польщі невелику операцію „Трест". Маючи в Англії Кіма Філбі, а в Польщі – поставленого собою „керівника СБ ОУН" – „Зенона", вони налагодили „канал зв'язку з Краєм", метою якого було контролювати трафік і вилучати з діяльности тих, хто цінніший для ОУН. Найвищим ранґом діяч ОУН, якого в такий спосіб зловило КҐБ, був Мирон Матвієйко. В. Кук знав після свого арешту про цю гру тому, що КҐБ намагалося його зламати усвідомленням безнадійности боротьби. Але коли коли йому запропонували написати листа до діяспори зі словами про цю безнадійність і безпотрібність, він вирішив використати можливість, щоб поламати цю машину виловлювання кур'єрів. Він вставив у текст слова зі своєї давньої розмови з Ярославом Стецьком, відомі лише їм обом, які мали означати, що канал провалено. КҐБ цього не зрозумів, а редагувати саме цей пасаж побоялося, щоб не втратити автентичности тексту В. Кука. Так пояснював мотиви свого вчинку В. Кук. З другого боку кордону був Степан Мудрик, і він мені прокоментував це коротко: ми коли прочитали цього листа, то перестали посилати людей старими каналами.

Не скажу, що йому були байдужими питання життя і смерти, але ціну життя він визначав за моральними критеріями, причому тими, які існували в середовищі тих людей, які творили 30 червня. Він був свідомий того, що є історичною особою, але в той же час він до цього ставився з якоюсь особливою відповідальністю – абсолютно без наміру експлуатувати славу вже і зараз для особистого вжитку. Відмовився від пропозиції присвоїти йому „Героя України", поки державою не буде визнано УПА. В. Кук до останніх днів життя працював над книжкою „УПА у відповідях Головного Командира". Останню правку він зробив за десять днів до смерти – причому одну свою відповідь повністю переписав заново – і вона справді краща. Він ще встиг побачити макет з фотографіями і проєкт обкладинки. Шкода, що не дочекався самої книжки...

Пам'яті Анатолія Погрібного

Св. п. Анатолій Погрібний

Українська наука, весь український загал зазнали тяжкої втрати. 9 жовтня після тяжкої тривалої хвороби відійшов у вічність визначний учений-літературознавець, доктор філологічних наук, професор, академік Академії наук Вищої школи України, відомий громадський діяч, письменник, публіцист Анатолій Григорович Погрібний.

Академік А. Погрібний народився 3 січня 1942 року в селі Мочалище Бобровицького району на Чернігівщині. Закінчив Харківський хеміко-механічний технікум та філологічний факультет Київського університету ім. Тараса Шевченка. З 1970 року працював у Київському університеті; з 1983 року – як професор катедри історії літератури і журналістики.

Його кандидатська дисертація „Ідейно-естетичні позиції Бориса Грінченка в літературно-критичній боротьбі кінця XIX – початку XX ст." (1970) та докторська дисертація „Проблеми художнього конфлікту в теорії і практиці сучасної прози" (1981) були в ті задушливі часи свіжим і сміливим словом українського літературознавства. Як провідного ученого-літературознавця 1996 року його було обрано академіком АН ВШ України. До останніх днів життя він активно працював як член Президії Академії. Академік А. Погрібний залишив по собі величезну наукову та публіцистичну спадщину – понад 900 статтей та близько 30 монографій.

Водночас академікові А. Погрібному була притаманна активна громадянська позиція. Він був депутатом Київської ради першого демократичного скликання (1990-1994), за рішенням якої над Києвом ще у липні 1990 року замайорів національний синьо-жовтий прапор. З його працею на посаді першого заступника міністра освіти України (1992-1994) пов'язано глибокі й далекосяжні зміни в освітянській сфері, які мали наповнити її по-справжньому гуманістичним українським змістом.

Як людина надзвичайно талановита й різноплянова, академік А. Погрібний був членом Національної спілки письменників України, головою Київської міської організації НСПУ. Він очолював Всеукраїнське педагогічне товариство ім. Григорія Ващенка, через яке прагнув реалізувати свої педагогічні ідеї. Він був одним з провідників Української республіканської партії „Собор". Нарешті, його пристрасне слово ввійшло в серця мільйонів слухачів Українського радіо.

Заслуги академіка А. Погрібного було вшановано багатьма відзнаками. Він був Заслужений працівник Вищої школи України, лавреат нагород ім. Олександра Білецького, ім. Івана Огієнка, ім. Івана Багряного, ім. Бориса Грінченка, ім. Дмитра Нитченка, Національної премії України ім. Тараса Шевченка, нагороди Ярослава Мудрого АН ВШ України.

Світла пам'ять про академіка Анатолія Погрібного, справжнього ученого й громадянина, великого Патріота й світлу Людину, назавжди залишиться в наших серцях.

Д-р Тарас Гунчак

Зліва: Олег Романів, Анатолій Погрібний і Леонід Рудницький в НТШ у Львові (2003 рік).

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Управа Станиці Братства І-ої Української Дивізії УНА у Філядельфії ділиться з членами Станиці і громадою сумною вісткою, що 28 вересня 2007 р. на 85-му році життя по довгій недузі відійшов у вічність активний член Станиці і наш Побратим

СВ. П.

ВОЛОДИМИР ХОДАК

нар. 12 серпня 1923 р. в селі Старі Скоморохи, повіт Рогатин, Івано-Франківська область.

Колишній вояк Дивізії „Галичина", довголітній член Станиці Братства І-ої УД УНА у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 4 жовтня 2007 р. з похоронного заведення Флечер-Насевич до церкви св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавн, Па. По Службі Божій і Панахиді тіло було перевезене на цвинтар св. Марії у Фокс Чейс, Па.

Синам Романові і Ярославові, дочці Марії і внуку Браєнові складають сердечні вислови співчуття

Управа і члени Станиці Братства
І УД УНА у Філядельфії

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ділиться сумною вісткою, що дня 10 жовтня 2007 р. відійшов у вічність наш приятель і співробітник

СВ. П.

проф. АНАТОЛІЙ ГРИГОРОВИЧ ПОГРІБНИЙ

Як заступник Міністра Освіти і співголова видавничого Комітету організованим ККДУ, Анатолій Григорович у 1992 р. посприяв у виданні перших підручників з національним змістом освіти: Материнка, Ластівка, Писанка, Біла Хата і Зелена Неділя.

Шановній дружині Покійного пані Галині і синам Валентинові і Віталію складаємо глибокі співчуття.

БОГДАН БУРАЧИНСЬКИЙ, ВОЛОДИМИР БАРАНЕЦЬКИЙ, ВОЛОДИМИР ВОЛОВОДЮК, РОМАН ВОРОНКА

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення, просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені кредитовими картками: VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою, що 8 жовтня 2007 р. упокоїлася в Бозі на 85-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБА і ПРАБАБА

СВ. П.

ЕВА ГАРАЙДА
з роду ОРЛЕЦЬКА

нар. 16 листопада 1921 р. в селі Гирова на Лемківщині.

Одружилася з Петром Гарайдою в 1948 р., проживши з ним у благополученні 54 роки. Приїхали до Ню-Йорку в 1960 р. Покійна була активною членкою Організації Оборони Лемківщини, Союзу Українок (Відділ 1), членкою парафії св. Юра в Ню-Йорку та довголітньою робітницею в українській кухні „Зустріч". Її найглибша потіха – це було родинне життя.

У глибокому смутку залишилися:

доньки	– ГАЛИНА з родиною
	– МАРУСЯ з родиною
син	– ВОЛОДИМИР з родиною
брат	– ЙОСИФ з ближчою та дальшою родиною в Україні

дев'ять внуків і внучок та одинадцять правнуків і правнучок в США.

ПАНАХИДА відбулася 10 жовтня 2007 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 11 жовтня 2007 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Організацію Оборони Лемківщини або Союзу Українок, Відділ 1.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

БОГДАНА ДЕМЯНЧУКА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
25 жовтня 2007 р.

- в соборі св. Йосафата, Парма, Огайо;
- в парафії св. Духа, Скалат, Україна;
- в парафії св. Миколая, Brooklyn , NY;
- в парафії свв. Володимира і Ольги, Garner, NC;
- всч. о. Сергієм Стеценком, Львів, Україна.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

дружина	– ОЛЬГА з дому Воляник
донька	– ДАРІЯ з мужем ПЕТРОМ БАСАЛИК
син	– АНДРІЙ з дружиною ЛІДОЮ
внуки	– ПЕТРУСЬ і АДРІЯНКА

Пам'яті проф. Євгена Петрівського
(1922-2007)

8 вересня помер д-р Євген Петрівський, професор Кольорадського університету у Болдері, великий приятель молоді і в молодих роках один з найбільш відомих спортсменів України, кількаразовий переможець на стометрівці в Галичині і Німеччині. Моє знайомство з Є. Петрівським почалось ще в Галичині, в часі легкоатлетичних змагань у Львові, продовжилось в Мюнхені, де ми належали до Карпатського лещетарського клюбу.

Є. Петрівський був кращим у бігах на 100 і 200 метрів, я брав участь у 800-метрівці. В Мюнхені ми ближче познайомились, брали активну участь у праці ОУН (мельниківців), мали різні романтичні пригоди. Після кількалітньої перерви знову зустрілися у Денвері. Є. Петрівський приїхав до Америки після кількалітнього перебування в Австралії, а я в той час був професором бібліотекарства в Денверському університеті.

В молоді роки ми любили згадувати про свої спортові „подвиги". Мовляв, в КЛК нас було всього семеро і вигравали мюнхенські змагання зі своїм головним противником – українським студентським клюбом, що начислював біля сотні змагунів.

Є. Петрівський закінчив економічні студії у Швайцарії. Я намовив його розпочати студії бібліотекарства, що їх можна було закінчити до двох років. Це він з успіхом зробив і одержав посаду бібліотекаря в університеті. Працював добре і дуже солідно, став керівником відділу каталогування, потім перебрав керівництво ще двох відділів і став заступником директора бібліотеки.

Д-р Є. Петрівський брав активну участь у громадському житті, запрошував до Кольорадо українських дисидентів, зокрема генерала Петра Григоренка, Валентина Мороза, Святослава Караванського, Ніну Строкату, Віктора Боровського та ін. Мав контакти з відомими американськими політиками – губернатором Лемом, посадником міста Денверу, конґресменами і сенаторами. Декілька разів виступав в обороні дисидентів на телебаченні і радіо. В зустрічі з В. Морозом взяло участь декілька тисяч студентів, виступали з промовами ряд відомих науковців. Декілька років Є. Петрівський викладав українську мову і літературу в місцевому університеті. Його любили і поважали професори та студенти. Був дуже скромним, тихим і вельми заслуженим українським громадянином.

Богдан Винар

Ділимося сумною і болючою вісткою, що в середу, 10 жовтня 2007 р. відійшла у засвіти наша Найдорожча ЖІНКА, МАМА, БРАТОВА і СЕСТРА

СВ. П.

ТАТЯНА ТЕРШАКОВЕЦЬ

з дому ТЕРЛЕЦЬКА

Залишилися в глибокому смутку:
- чоловік – АНДРІЙ
- донька – ТАМАРА
- брат – НЕСТОР ТЕРЛЕЦЬКИЙ
- шваґрова – МАРІЙКА ТЕРШАКОВЕЦЬ з чоловіком РОМАНОМ ГАВРИЛЯКОМ
- братанки – ІГОР ТЕРЛЕЦЬКИЙ з родиною – ТАТЯНА ТЕРЛЕЦЬКА – ЮРІЙ ТЕРЛЕЦЬКИЙ
- кузини – ЛЮБА БУРРОВС з родиною – МАРІЯ ВОЛИНЕЦЬ з родиною – АЛЕКСАНДЕР ТЕРЛЕЦЬКИЙ з родиною
- племінниці – СОФІЯ ТЕРЛЕЦЬКА з родиною – ГАНУСЯ ЛАЗІРКО з родиною – ХРИСТИНА ЯНАК з родиною
- родини – ТЕРШАКІВЦІВ, БЕРЕЖНИЦЬКИХ, НІТЕФОРІВ, ВОЄВІДКІВ і СЛОНЕВСЬКИХ

ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ: ПАНАХИДА в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, NJ у п'ятницю, 19 жовтня 2007 р. о год. 7:30 веч.; відвідини від год. 7:00 – 9:00 веч.

В суботу, 20 жовтня СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя, 719 Sanford Ave., Newark, NJ. Опісля похорон на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

Просимо про молитви за душу Покійної.

Замість квітів на Її свіжу могилу просимо складати пожертви на Український Музей в Ню-Йорку.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в понеділок, 1 жовтня 2007 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 88 році трудового життя, у Веніс, Фла. наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

СВ. П.

ОЛЕКСАНДЕР ПАЛАТАШ

нар. в селі Заріччі на Закарпатті 10 квітня 1919 р.

ПАРАСТАС відбувся в середу, 3 жовтня 2007 р. в похоронному заведенні Фарлей, в Норт Порт, Фла.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 4 жовтня 2007 р. в українській католицькій церкві Введення в Храм Пресвятої Богородиці в Норт Порт, Фла.

Залишені в глибокому смутку:
- доньки – ЛІЗА з чоловіком ЧАРЛЬС ПОҐ в штаті Ориґен – РЕНАТА з чоловіком МАРКО МОНҐІЛЛО в Швайцарії
- внуки – АНТОН і ДАВИД

та ближча і дальша родина в Україні і Франції.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ТА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ-ЙОРКУ

діляться сумною вісткою з членами Музею і українською громадою, що в середу, 10 жовтня 2007 р. несподівано відійшла у Божу вічність

СВ. П.

ТАТЯНА ТЕРШАКОВЕЦЬ

довголітній член Управи Українського Музею, щедрий меценат та добродій Музею.

Мужеві д-рові Андрієві, доньці Тамарі, ближчій та дальшій родині складаємо глибокі співчуття.

Вічна Їй пам'ять!

Управа та Адміністрація УМ

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@patmedia.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ДО ВИНАЙМУ •

Спокійний хлопець з Росії шукає до винайму кімнату в околиці міста Кліфтон, Н. Дж.
Тел.: (201) 673-3118

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка для догляду за трьома дітьми (11, 8 і немовлям) і до легкої домашньої праці у Mendham, NJ; 5 днів на тиждень із замешканням. Платня за домовленням.
Тел.: (908) 766-5179 або (201) 400-7044

Відділ реклами у „Свободі“: (973) 292-9800, дод. 3040

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Направляємо різного роду дахи „siding“.
WALTER BASILUK
56 Walnut Ave.
Somerset, NJ 08873
Home: (732) 246-2558
Cell: (908) 304-4678

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

** Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

Нові найнижчі ціни

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $7	$500 - $12	$ 900 - $20
$200 - $10	$600 - $15	$1000 - $20
$300 - $12	$700 - $17	$1500 - $37.50
$400 - $12	$800 - $17	$2000 - $50

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
•Достава $11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західна Україна; $15 – Східна Україна
Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Тел.: (973) 916-1543	Тел.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІЯКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ і США, СТРАХУВАННЯ

Для Вашої зручности все можна полагодити телефонічно

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 • (416) 761-9105

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонічні розмови.
Переписуємо відеокасети і DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ“